

சீதம்பரம்

தருசு சிறந்தம்பலம்

சீதம்பரம்

மறைஞானசம்பந்தநாயனார்

அருளிச்செய்த

மகாசிவராத்திரிகற்பமுதலியன

இவை,

திருக்கைலாசபரம்பரைப்

பொம்மபுரம்

ஸ்ரீ-சிவஞானபாலையதேசிகராதினத்துச்

சீதம்பரம் ஸகானியமடம்

மீமத் - இராமலிங்கசுவாமிகளவர்களால்

பரிசேசாதிக்கப்பட்டு

ஸகலசுவாமிகளேழுதிய குசனமுதலியவற்றோடு

சேஷனைக் கீழ்ப்படியன் காலேஜ்

தமிழ்ப்பணடிகர்

இரத்தினவேலுமுதனியாரால்

சமீப

பண்டித மித்திர யந்திர சாலையின்

அச்சிற் பதிப்பாகியது.

சிவமயம்.

- க. மகாசிவராத்திரிகற்பம்.
- உ. மாதசிவராத்திரிகற்பம்.
- ங. சோமவாரசிவராத்திரிகற்பம்.
- ச. சோமவாரகற்பம்.
- இ. வருத்தமறவுய்யுட்வழி.
- ஈ. உருத்திராக்கவிசிட்டம்.
- ஊ. திருக்கோயிற்குற்றம்.

- க. ஷட நூல்களின் சூசனம்.
- உ. சிவராத்திரிபுராணத்தில் சிவராத்திரி மான்மியச்சுருக்கம்.
- இவை இவற்றே சேர்க்கப்பட்டுள்ளன.

விலை அணா - ௪.

மு க வு ன ா .

இந்நூலாசிரியர் வேளாளர்குலத்திலே பரம்பரைச்சை
வாசாரியர் மரபிலுதித்து, மறைஞானசம்பந்தரெனத்திருநாமம்
பெற்று இளம்பருவத்திலேயே இலக்கிய இலக்கண முதலிய
கருவிறுல்களையும் சைவசித்தாந்த சாத்திரங்களையும் சிவாக
மாதிகளையும் நல்லாசிரியனாவழிபட்டு முறையினாய்ந்து, வட
மொழி தென்மொழிகளில் வல்லராய், அவற்றினுண்மைப்
பொருள்களை ஐயந்திரிபறத்தெளிந்து, மெய்யுணர்வுடைய
ராகி, நன்மாணுக்கர்களுக்குக் கல்விகற்பித்தலோடு ஞானோப
தேசமும் புரிந்துகொண்டு, சிதம்பரத்திலே வீற்றிருந்தவர்.

இத்தகைய இவர் தாம்பெற்ற அரும்பேறு தமிழ்நாடுமுற்
றும்பெறுவான் கருணைமேலீட்டினால் சிவஞானசித்தியார் சுப
கூத்திற்கு ஒரு அரியஉனையும், உபாகமங்களுள்ளொருகிய சிவ
தருமோத்தரமும், தாம்பயின்ற சிவாகமங்களின்வழியே சைவ
சமயநெறி பரமதமிழிரபாஹு சங்கற்பந்ராகரணம் இறைவ
னாற்பயன் பஞ்சாக்கரமாலே சிற்றம்பலநாடிமாலே மகாசிவ
ராத்திரிகற்பம் மாதசிவராத்திரிகற்பம் சோமவாரசிவராத்திரி
கற்பம் சோமவாரகற்பம் வருத்தமறவுய்யும்வழி உருத்திராக்க
விசிட்டம் திருக்கோயிற்குற்றமுதலியவைகளும், அருணகிரி
புராணமும் தமிழில் அருளிச்செய்திருக்கின்றனர். இவரரு
ளியவெல்லாம் யாவரும் விதிவிலக்குக்களையறிந்து உண்மை
தெளிந்து முத்தியின்பம் தலைக்கூடுதற்கு முக்கிய சாதனமாக
உள்ளவைகளேயாம்.

இவற்றை, அச்சிற்பதிக்கப்படாதன வெல்லாம் பதிக்க வேண்டுமென்று சிருக்கைலாசபார்ப்பதாப் பொம்மபுரம் பூநீ சிவஞானபாலையதேசிகராதீனததச் சிதம்பரம் ஈசானியமடம் ஸ்ரீமத்-இராமலிங்கநவாயிகாவீகர மிகமுயன்றும் எங்குங் கிடைப்பது அருமைபாக, அனைமுற்றும் ஒருங்கு எழுதப்பட்டதொருபிரகி சிதம்பர சைவப்பிரகாச வித்தியாசாலே அநி பதியவர்களாகிய பூநீமத் சசாசிவப்பிள்ளையவர்கள்பாற் கிடைத்தது. அதில் மகாசிவராத்திரிகர்பமுதலிய இவ்வீவரும் எழுதிக்கொண்டு பின்னொருநால் நாடியவழி அப்புத்தகம் எவ்வாற்றினோ தவறினாய்மன் பெற்றநர்யவாழ்வன் இவற்றை ஒருவாறு நிலவுவித்தல் மயன்மென் றுந் தந்நால் இந்நூல் கவினிருந்தருறைபாடுகளைப் படிபுராநாதிக்கர் உதவிக்கொண்டு திருத்தி, முக்கியமாக வேண்டப்படுக சிலகுறிப்புக்களும் நுசனங்களும் எழுதியவர்க, அவ்வாறே பார்ப்பதற்குப் பட்டன. பரிக்குங்கால் எனக்குக் கிடைத்த சிவராத்திரிகர்பம் சோமவாமகற்பமென்றும் பரிக்கவிரும்புந் தருண்ட குறைபாடு பத்தியிருந்தன. ஆகலின், இவ்வீவருந் துல்கருணாநாம பற்றும் அச்சிடப்படாருள்ள பரமதநிரிபாபுமுதலிய பரிசுல்கருணாநாம பத்தியுங்கலடைக்கப்பெற்றுள்ளவர்கள் தலையாட்டிவசின சுந்தபாடமாக்கி ஒருங்குநிலவுவித்தல் வேண்டுமென்பது உபத்தசம். இதழிறத்த அரியநூல்கள் கிடைக்கப் பெற்றிருந்தும் யாவருக்கும் பயன்படுமாறு புரிவாது வைத்திருந்து செல்முதலியவைகட்கு இனாமாகவிடுமது மாண்பன்று. இங்ஙனம் உபகரித்திருணமின்மையானே ஒருவர்க்கும் பயன்படாதொழிந்ததால் எண்ணிநின்றனவென்பது எவருமறிந்த விஷயமேயாகலின் யாழ் அதுபற்றி விரித்திலம்.

ஈ. இரத்தினவேலு முதலியார்.

கணபதிதுணை.
திருச்சிற்றம்பலம்.

மகாசிவராத்திரிகற்பம்.

உலகம் புரிய வுமைபெற்ற மைக்கை
மலையினடி வாரஞ்சேர் வாம். க.
உலகமும் பல்லுயிரு மொன்றிற்றைந் தோங்கி
யிலகுமம வன்சிவமென் பேம். உ.
அனைத்துயிரு கீங்கா வாமலனைந் காளைன்
மனத்தினுமுள் ளாங்குறையென் மற்று. ந.
கந்தனடி பந்தனடி கட்டுவாவேந் தன்முதலோர்
சந்திருத்தா ளும்பணியாந் தாழ்ந்து. ச.
ஆகமத்து மாராயந் தமலசிவ ராத்திரியின்
மாகத்திற் பூசனைசொல் வாம். க.

(*) அக்ஷரமென்பது இரட்டுறொழிதல். (உ) இக்கற்பத்திலுள்ள சிவதத்துவத்திற்
கணபபாடலின் இரத்தாலாகியிருளிய் பரமத்திரிபாதுவிலுள்ள துதி விவரிக்கென
சுணங்கிச் சேர்த்தப்பட்டது. (இ) சென்றமானபடி குமாத்திற் குரியனனுடையவரும்கூட
மாத் அபரபககச்சுதாததி உததமும், சாக்திரமானபடிவரும் மாகாத் அபரபககச்சுதா
ததி மதநிலும், சாக்திரமானபடிவரும் பால்குமாத் அபரபககச்சுதாததி அதமூல
மெனது காரணம் காரிகமுதலிய ஆகமங்களிலும், சாக்திரமானபடி மாக்தியில்வருத மாத்
மாதத்திற்கு விவாகமுதலிய சபகாரியங்களில் சிபேதமேற்பட்டருபபதுபோலத மாத்
தத்தில் வருகிற மாகாதவிவாதத்திரி கொள்ளலாகாதென அம்மாதத்திற்கு சிபேதமேற்பட்ட
டிருததலின் சென்றமானபடி மாகிமாதத்தில்வரும் சாக்திரமான மாகாதமே மாகமாதெ
னக்கொள்ளல்வேண்டுமெனது மேற்படி காரிகம் புரோந்தீதமுதலிய ஆகமங்களிலும் கூறப்
பட்டிருத்தலான ஈண்டிக்கூறுவது அவ்வுதமமாத் சிவராத்திரியேயென்பதா “அகத்திவ
அமலசிவ ராத்திரியின் பூசனை சொல்வாம்” என்றும்,

- மாகத் தபரசிர யோதசியோ டேபதினான்
நேகவா ரத்தினிசையின். சு.
- அற்றைநிசி யிற்சிவன்ற ளர்ச்சிக்க பாசவீத
மற்றமலன் பாதமடை வார். எ.
- சத்திமய மேபதின்மூன் றும்பிற் சதூர்த்தசியச்
சத்திமான் மேனியே தான். அ.
- நிரவுநிர யோதசினா லேவெழான்றி னேடே
யொருநா முிகைபதினான் குள். கூ.
- ஒன்றியுறி னுத்தமத்தி னுத்தமமே சத்திமயங்
குன்றியுறி னுத்தமமாக் கொள். கடு.
- ஒன்றுடனு மொன்றாச் சதூர்த்தசியி னர்ச்சிக்க
மன்றவது தான்மத்தி மம். கக.
- ஒன்றிற் சதூர்த்தசியி னேடே யமாவாசை
மன்றவது தானதம மாம். கஉ.
- கூடினமா வாசைபதி னுண்கிறதிக் கூறுதனிற்
கூடுமதற் குப்பெயர்கு கு. கங.
- புரிந்தார் குகுப்புணர்ந்த பொல்லாநாட் பூசை
யெரிந்தார் நிரயத் திழிந்து. கச.
- வைதிகர்க்கே பாங்கமா வாசைச் சதூர்த்தசிதான்
சைவர்க் கதன்முன்னுட் சால்பு. கடு.
- திதித்திரயஞ் சேர்ந்த சிவராத் திரிதான்
மதிக்கிவிரு வர்க்கும் வரம். கசு.
- அற்றைநிசி யந்தத் தமாவாசை தான்வந்து
பற்றுதன்முன் பூசையினைப் பண். கஏ.

(*) மய - வடிவம். பன் - என்ன அபாக்கம். (சு) சத்திமயம் - என்னத் திரயோ
தரித்தி. (எ) குருவென்பதற்கு, சந்திரதரிசனயிவராத தென்பதுபொருள்.

- தந்தமக்குத் தக்கசம யத்தினருச் சித்தார்க்குச்
சிந்துமிடர் வாய்க்குஞ் சிறப்பு. கஅ.
- அருச்சுனையில் லாருநங்கா தற்றைஞ்சி முற்றுஞ்
சரிக்கிவன் றுள்வணங்கித் தாம். கக.
- தரிக்க கவுதுகமுன் னுளதன்பின் னுளந்
பிரிக்கவுண லாதி பிற. உ௦.
- ஆடிநீர் வேண்டுமுப யோக விதமனைத்துந்
தேடிச் சிவபூசை செய். உ௧.
- புரிகயா மந்தோறம் பூசைஞ்சி வேலை
பரிவுறவே நூல்விதியைப் பார்த்து. உ௨.
- ஆட்டிடுந் கவ்வியம்பஞ் சாவமிர்தந் தேனிகி
னீட்டியநீர் யாமமுறை யின். உ௩.
- சர்க்கலா மீதன் பாணெய் ததியென்ற வேனாந்து
மறபுதனுக் காட்டுமமீர் தம். உ௪.
- நாவித்துக் சவ்வியத்தைப் போலத் தனித்தனியே
யாவித் தரன்முடிமே லாட்டு. உ௫.
- சாத்தக வில்வமலா சாதிநந்தி யாவர்த்தப்
பூத்தனையும் வேலைமுறை புக்கு. உ௬.
- முறையுறவே முற்கான்னம் பாயசந்தி லான்ன
மிறைமுன்சுத் தான்னமுநீ யேற்று. உ௭.
- பரிவுறவே பாத்திய மாதி யனைத்தம்
புரிகவிதி பார்த்துணர்ந்தின் போடு. உ௮.

(௨௦) கௌதகம் - இரக்ஷாபக்தனம். (௨௧) முந்தம் - பச்சைப்பயறு. (௨௨-௨௩-௨௪)
இவற்றிற்குறப்படுவனவற்றை முந்தச்சமமுதல் கண்ணுசைமக்களுக்கும் முறையேகொள்க.
(௨௫) இதிற்குறப்படுவது ரஸபஞ்சையிந்தமெனவும் இதனோடு வரணைப்பறம் பலாப்பறம்
மாமபறம் மூன்றுக்கட்டின் அது பலபஞ்சையிந்தமெனவும் பெயர்பெறும். (௨௬) தாவித்
தல் - தாவித்தல். ஆவித்தல் - ஆவாவித்தல் என்பர்.

பசிக்கழிந்தா னீரலீது பால்பழந்தா னற்பம்
புசிக்கமுதல் யாமம்பூ சித்து.

௨௯

அற்றை நிசியுறங்கா தர்ச்சித்துப் பாரணத்தை
மற்றையநாட் செய்கை வரம்.

௩௦

ஆரணனை யர்ச்சித் தழுதருத்தி யண்பர்க்குப்
பாரணத்தை நீபின்பு பண்.

௩௧

பாரணஞ் செய்தான் பகலுறங்கி னூற்றுவனா
யாரணனாக் கொன்றபுழி யாம்.

௩௨

உறங்கினான் சாந்தியெனு மோமம் புரிக
மறைந்துகெடு மேயந்த மாசு.

௩௩

அங்குர மாகி யியற்றா வகவினையு
மங்குமுறை செய்தூன் மதித்து.

௩௪

அக்கால மாகச் சதூர்த்தசியி னர்ச்சித்துப்
புக்கான்வே டன்மேற் புரம்.

௩௫

தூர்த்தன் சுருமார னந்தணன்மா சுப்பூசை
பார்த்தான்ஓ தத்தாசைப் பட்டு.

௩௬

அற்றான்முன் செய்த வவல வீனையனைத்தும்
பெற்றான் சிவபுரத்தைப் பின்.

௩௭

நின்மலனை னூல்விதியி னர்ச்சித்த நேசர்க்குப்
பன்னவல்லா ராரே பலம்.

௩௮

கடனுறவிக் கற்பத்தைக் கற்றவர்கேட் டாரு
மடைவரம லன்சிவலோ கம்.

௩௯

மகாசிவராத்திரிகற்பம் முற்றிற்று.

சிவமயம்.

மாதசிவராத் திரிகற்பம்.

- மாசசிவ ராத் திரியுஞ் சொல்வா மலமறுக்கும்
போதகன்பா தத்தார்வம் பூண்டு. க.
- பங்குனிக்குஞ் சித்திராக்கும் வைகசிக்கும் பாங்கபர
திங்களென லேநீ தெளி. உ.
- இரண்டுதின் மூன்றைந் தெனூந்திதியிற் பூசை
யிரண்டற வீசற் கியற்று. க.
- முத்தியுறும் பக்கந்தா னுனிமுத லைப்பசியே
யத்தமிவற் றிற்பாங்கே யாம். ச.
- மூன்றெட்டு முந்நான்கைந் தேழு முறையுறவே
யான்றதிதி நாளுஞ்ச்சி யாங்கு. டு.
- இருபக்கங் கார்த்திகைக்கு மார்சுழிக்கு மேய்க்து
மிருநான்கீ ராறுதிதி யெண். கூ.
- புரிசசிவ பூசையினைப் பூருவபக் கத்தி
னிருநான்கிற் றைமாசத் தின். எ.
- இட்டலிங்கந் தன்னிற் பரார்த்தத்து மிம்முறையே
யிட்டமுறப் பூசை யியற்று. அ.
- பாரணத்தை மற்றையநா டன்னிற் பசற்பனுங்
பூரணனைப் பூசை புரிந்து. கூ.
- இரண்டு படினே திதியிரவி னேற்றற்
திரண்டதிதி தானே சிறப்பு. எடு.

(ச) பேரதகன் - யனைமுகவிராயகன். (உ) அபரதிகன் - ஈண்டு அபரபகம் இச்
செய்யுண்டுதலியவதறிற் கூறப்படுமாதற்கு அங்ஙவதறின்றிற் கூறப்படும் இலக்க
முள்ள திதிகளை முறையே கூட்டிக்கொள்ள.

சோமவாரசிவராத்திரிகற்பம்.

இந்தமுறை மீன மெழுவாய் மகரந்தா
னந்த மிவற்றனைத்து மாம்.

கந.

அற்றாரே பாவ மருச்சித்தா ரிந்தமுறை
பெற்றார் சிவலோகம் பின்.

கஉ.

அங்குர மாதிரி விதியறிந்தே யாகமத்தி
லிங்கியற்றி னன்றென்றே யெண்.

கங.

இந்த வியலை யெழுதிற் படித்திடினும்
பந்தவினை போமுறு மின் பம்.

கச.

மாதசிவராத்திரிகற்பம் முற்றிற்று.

சிவமயம்.

சோமவார

சிவராத்திரிகற்பம்.

தந்திமுகன் றாணினைவாந் தானே தருமெம்முட்
சிந்தனை செய்வ சிறப்பு.

சொல்வா மினிச்சோம வாரசிவ ராத்திரியு
மெல்லாஞ் சிவமென் றெணி.

சந்திரவா ரத்துதயந் தங்கியமொ வாகைந்சி
யங்கியயா மத்தினுமுற் றால்.

ஒருமூன்று கோடிசிவ ராத்திரியொ டொக்கும்
பரமசிவ னைப்பூசை பண்.

அந்தியயா மத்தி னானாநா ழிகையுறிந்
மந்தியயா மத்தினிறை வாம்.

அற்றிடினே யந்தியயா மத்தினமா வாசைசிறி
தற்றந்சி பூசைவர மன்று.

௬.

மற்றையநாட் பூசை முடித்து மறையவர்க்கு
நற்றவர்க்கு மோதனத்தை நல்கு.

௭.

அருந்தியதன் பின்னுறங்கா தன்றுபக லெல்லா
மிருந்துசிவன் பாதமல ரேத்து.

௮.

அருச்சித்தா ரிவ்வா றரித்துமல மெல்லாம்
பரித்திருப்ப ரீசன் பதம்.

௯.

உத்தரபக் கத்திற் சதுர்த்தசிமூன் னோதுமுறை
யொத்துறினே யவ்வாரத் துள்.

௧௦.

அற்றை ந்சியு மரியசிவ ராத்திரியாம்
பற்றறுப்பா னைப்பூசை பண்.

௧௧.

பண்ணிகக மற்றையநா னைப்பகலிற் பூசனையைப்
பண்ணியதன் பின்பா ரணம்.

௧௨.

அருத்தித் தவத்தார்க்குப் பின்னா மருந்திற்
பரிப்பார் விரத பலம்.

௧௩.

புரிந்தார்க ளிந்தந்சி யிற்சிவனைப் பூசை
பிரிந்துன் சிவலோகம் பெற்று.

௧௪.

அண்டமனைத் தும்மொடுங்கும் போதகனோ யற்றமலங்
கண்டுதிளைப் பார்கிவபோ கம்.

௧௫.

உறுவ ருகந்தாரு மிந்நோன் புளத்தே
யறுவர்கா மாதிகல கம்.

௧௬.

ஒர்த்தார்க ளிந்தவிய றத்தமுளத் தூனமலங்
தீர்த்தே திளைப்பார் சிவம்.

௧௭.

சோமவாரசிவராத்திரிகற்பம் முற்றிற்று.

சிவசண்முகன் றுணை.

சிவராத்திரிகற்பகூசனம்.

முன்னொரு கற்பவிறுதியிலே, பிரமதேவர்முதலிய பிரபஞ்சமனைத்துந் சிவத்திலொடுங்க, அவ்விரவிலே உமாதேவியார் சிவபெருமானே வேதாசனமலிதப்படி நான்கு யாமமும் அருச்சித்து, அவ்விரவுபுலர்ந்தபின் அப்பெருமானையிறைஞ்சி, “யான்வழிபட்ட இவ்விரவு சிவநிநியென வழங்கவும் இந்நிசியிலே நான்குயாமமும் பூசைபுரிந்தவர் முத்தியெய்தவும் அருளவேண்டும்” என வேண்டி வரம்பெற்றனர். இதுவே சிவராத்திரி வரலாற்றென்பர்.

இஃதன்றியும், மற்றொரு கற்பவிறுதியிலே, பிரளயவெள்ளத்தாழ்ந்த வுலகைத் திருமால் வராகவருக்கொண்டு தூக்கின்றுமி, மேருவாதிய மலைகளை அதற்காதாரமாக நாட்டி, பின்னர்த் தமது நாபிக்கமலததுதிப்பித்த பிரமதேவருக்கு உலகைப்படைக்குமாறு பணித்து, தாம் திருப்பாற்கடலை யடைந்து அறிதுயிலம்ந் திருக்க; அப்பிரமதேவர் முன்போல யாவும் படைத்துத் தாமே இறைவரெனத்தருக்கித் தம்மாலாகப்பட்ட அனைத்தையும் நாடிவருங்கால், அத்திருப்பாற்கடலையெய்தி, ஆக்குள்ள திருமாலெழுப்பி, நீ யாவனென வினாவினர். அவர் யானே யாவுநல்கும் பரம்பொருளெனலும், பிரமதேவர் யாவுநல்கும் பரம்பொருள் யானேயாக நீ யிங்ஙன மிசைப்பதென்னெனக் கலாம்வளைத்தனர். இவ்வாறு இருவரும் கலாய்த்து அஸ்திரசஸ்திரங்களாற் போர்புரியுங்கால் இருவர்க்கு மிறுதியெய்தாவாற இடையே சிவபெருமான் அனற்நிரட்சிவடிவாய்ச் சிவலிங்கவருக்கொண்டு திசுழ்த்தனர்.

சிவராத்திரிகற்பஞ்சனம்!

நிகழ்ந்த அவ்விவின்கோற்பவகாலமாகிய அம்மாசிமாத அபர பக்கச் சதுர்த்தசியோடுகூடிய நடுவிரவே சிவர்சியெனப்பட்டது. பின்னரவ்விருவரும், அச்சோதிவின்க ரூபவடிவின் அடி முடிகாண்பான் ரொடங்கி, இயலாமையின் மீண்டு, அப்பெருமானை வழிபட்டு, அக்கடவுளருளியவாதே ஆகியில் அம்பிகை நோற்ற அச்சிவந்சி விரதத்தைத் தாமும் நோற்றலுடையராய், நாலாயாமமும் பூசித்த வரம்பெற்றுத் தேவிமாராகளோடு தம்பதவிகளையடைந்து வாழ்ந்தின்புற்றனர். என்பதும் ஒன்று. இவ்விருசரிதமும் வேதாசுமபுராணசித்தமே.

இச்சிவராத்திரி மகாசிவராத்திரி மாதசிவராத்திரி பக்க சிவராத்திரி வாரசிவராத்திரி நீத்தியசிவராத்திரி என ஐவகைப்படும். அவற்றுள், மகாசிவராத்திரி உத்தமோத்தமம் உத்தமம் மத்திமம் அதமமென நான்குவகைப்படும். இந்நான்குணுள், இரவிலே திரயோதசிதிதி மிக்கிருப்பச் சதுர்த்தசி குறைந்து வருவது உத்தமோத்தமம். திரயோதசி குறையச் சதுர்த்தசி மிக்குவருவது உத்தமம். இரவுமுழுமையும் சதுர்த்தசியே வருவது மத்திமம். சதுர்த்தசி அமாவாசையோடுகூடி வருவது அதமம் என்பதே இந்நாலாசிரியர் தாங்கொண்டதூற்றணிபு.

இவ்வாறன்றிச் சூரியோதயந் தொடுத்து அஸ்தமயனபரியந் தம் திரயோதசியிருக்கப் பின் சதுர்த்தசிவந்து அற்றையிரவும் மறுநாட்பகல் அஸ்தமயனபரியந்தமும் இருப்பது உத்தமோத்தமம். சூரியாஸ்தமனத்திற்குப் பின் சதுர்த்தசி கூடி மறுநாள் அஸ்தமயனத்துக்குப் பின்னும் நிற்பது உத்தமம். சூரியோதயந் தொடுத்து மறுநாட்கூரியோதயம் வளையிற் பொருந்திநிற்குஞ் சதுர்த்தசியும் அஸ்தமயனத்தக்குமுன் கலக்குஞ் சதுர்த்தசியும் அஸ்தமயனத்தக்குப் பின் வருநாழிகை அல்லது பத்து நாழிகைக்குமேல் கூடுஞ் சதுர்த்தசியும் மத்திமம். இரவிலே இருப்பது நாழிகை அல்லது பதினாறநாழிகைவரை சதுர்த்

தசீ நற்க அப்பால் அமாவாசைவந்து கூடுவது அநமம் என்பதும் நூற்றுணிபே.

அற்றேல், அஃதாருக. விநாயகசுதர்த்தி மத்தியான்ன வியாபகமும் பார்வணசிராத்ததிதி அபரான்ன வியாபகமும் பிரதோஷம் சாயங்காலவியாபகமும் சிவராத்திரி பிரதோஷ அர்த்தராத்திரிகளின் வியாபகமும் நரகசுதர்த்தசி அருளேதய வியாபகமும் பெறுவதே முக்கியமென்றும், சிவராத்திரிக்குச் சுதர்த்தசிவியாபகம் வேண்டப்படுங்கால மிரண்டனுள் பூசாரம்பகாலமாகிய பிரதோஷகால வியாபகம் இல்லாதொழியினும் இலிங்கோற்பவ காலமாகிய அர்த்தராத்திரி வியாபகம் ஆவசியகம் வேண்டுமென்றும், அர்த்தராத்திரியே இலிங்கோற்பவ விசேடகாலமாகலின் அதிலொரு கலையளவேனும் சுதர்த்தசிவந்துகூடுமாயின் அதுவே சிவராத்திரியென்றும், அர்த்தராத்திரிக்குப்பின் சுதர்த்தசிவந்து மற்றைநாள் அர்த்தராத்திரி வளையுமிருக்க, அதற்குமேல் அமாவாசை வந்துகூடினும் பிந்திய இரண்டை கொள்ளத்தக்கதென்றும் ஆகமாநிகள் விதித்தலானும்; திரயோதசியோடு சுதர்த்தசிகூடுவதே சிவராத்திரியென்பது ஆகமாநிகளின் கருத்தாயின் அங்ஙனங் கூறுவதே மரபாக அவை அங்ஙனங்கூறுது, உத்தமோத்தமம் உத்தமம் மத்திமம் அதமமென்னும் சிவராத்திரிகளின் பரூப்புக்களையும் இலக்கணங்களையும் அவைகளை யனுட்டிக்கு முறைமைகளையும் தனித்தனிச் சாற்றுதலானும், அர்த்தராத்திரிக்கு முன்னும் பின்னும் சுதர்த்தசி எவ்விரவில் வியாபித்திருக்கின்றதோ அவ்விரவே சிவராத்திரி; அதிற்றானே சிவனைப் பூசித்தல்வேண்டுமென்று காமிகத்தும் குமாரதந்திரத்தும் கூறப்பட்டிருத்தலானும், திரயோதசியோடு கூடினும் அமாவாசையோடு கூடினும் எவ்விரவில் அர்த்தராத்திரி வியாபகமாகச் சுதர்த்தசியிருக்கின்றதோ அவ்விரவே சிவராத்திரியென்று கவாயம்பு

வாகமத்தும் கிரணமந்தும் துணிபுகூறலானும், அர்த்தராத் கிரிக்குள்ளேயாவது அதனளவாவது சதூர்த்தசியிருக்க அர்த்த ராத்திரிவேளையில் அமாவாசைவந்து கூடுவதுதான் பிரமகத்தி யாதி தோஷங்களைத்தரும், பின்னர் ஒருநாழிகை கழித்துவரி னும் அதற்கு அத்தோஷமில்லையென்று சிந்தியமுதலிய ஆக மங்களில் விளக்கலானும், திரயோதசியோடு கூடிய சதூர்த்தசி யிற்றானே சகல பிரயத்தனமுஞ்செய்து சிவபூசைமுதலியன செய்தல் வேண்டுமென்பது திரயோதசியோடு கூடிய சதூர்த் தசி முக்கியகாலத்திருப்ப அதனைவிட்டு அமாவாசையோடு கூடியதில் செய்தலாகாதென்னுங் கருத்துப் பற்றியதே யாக லானும், பிறவாற்றானும் சிவராத்திரிக்கு இலிங்கோற்பவகாலத் துச் சதூர்த்தசி வியாப்தியே பிரதானமென்ற ஏற்படுகின்றது.

அங்ஙனமாக இந்நூலாசிரியர், சிவாகமாதிகளில் மிகத் தேர்ந்தவராய், அவற்றின் வழியே பரமததிமிரபானு சங்கற்ப நிராசரணம் சைவசமயநெறி இறைவனுர்பயன் முதலியவும் ஸர்வோக்தமென்னும் மூலசிவாகமத்தின் உபாகமங்களைந்தன னொன்றாகிய சிவதருமோத்தரமும் தமிழில் அருளிச்செய்த வராயிருந்தும், இவர் இரவிலே இருபத்தொன்பது நாழிகைக் குமேல் சதூர்த்தசி ஒருநாழிகை கலப்பினும் அதவே உத்த மோத்தம சிவராத்திரியென்னும் வாக்கியம் விதி விலக்கு துதி யென்னும் மூவகை வாக்கியத்துள் துதிவாக்கியமேயாகவும், அதை விதிவாக்கியமாகக் கொண்டது மாறன்றோவெனின், மாறன்மை காட்டுதும்:—

இரவில் இரண்டாம்மூன்றாம் யாமங்களே மகாந்சியெ னப்படுமென்று பராகரஸ்மீநுதியாதிகளினும், அதனுள்ளும் பதினைந்து நாழிகைக்குமேல் பதினேழரை நாழிகைக்குட்

* சர்வோக்தத்தின் உபாகமங்களைந்தரண - ஈசரணம் சிவதருமம் சிவதருமோத்தரம் திவ்யியுரோகதம் குபேரம் என்பன,

பட்டகாலமே மகாநிசியென்றுகவாயம்புவாகமத்தினும் கூறப் பட்டிருக்கின்றன. மேலும் இக்கருத்தேபற்றி இரண்டாம் மூன்றாம் யாமங்களே மகாநிசியாம். அதன் மூன்றுபாகத்துள் *இரண்டாம் பாகம்வரை திரயோதசியிருக்கப் பின் சதூர்த்தசி வருவதும் அத்தகைய திரயோதசியோடு சதூர்த்தசி இத்தகைய மகாநிசியில் வியாபித்திருப்பதுவுமே உமாசிவராத்திரி யெனப்படும். அதுவே † உத்தமோத்தமமென்று முறையே விஜயாகமத்தினும் சிவாகரநிதினும்; அர்த்தராத்திரிக்குமுன் திரயோதசியும் சதூர்த்தசியும் கலந்துவருவது உத்தமத்தில் மத்திமமென்று கிரணநிதினும்; அஸ்தமித்து நாலுநாழிகை வரை திரயோதசியிருக்கப் பின் சதூர்த்தசிவருவதும் பகல் முழுமையும் திரயோதசியிருக்க இரவில் சதூர்த்தசிவருவதும் உத்தமத்திலதமமென்று முறையே காரணம் விஜயமென்னும் ஆகமங்களினும்; பகலும்இரவும் சதூர்த்தசியே யிருப்பது மத்திமத்தி லுத்தமமென்று சூக்தமாகமத்தினும்; இரவில் ‡ எட்டாம் பாகத்திற் சதூர்த்தசிவருவதும் இரவில் இருபத் தொன்பது நாழிகைக்குமேற் சதூர்த்தசிவருவதும் இரவில் திரயோதசியேயிருக்கப் பின் சதூர்த்தசி ஒரு ¶ கலையளவே னும் வருவதும் மத்திமத்தில் மத்திமமென்று முறையே விஜயம் வாதுளாம் காமநமென்னுமாகமங்களினும்; உதயத்தில்

* மகாநிசியின் இரண்டாம் பாகம்வரை திரயோதசியிருக்க வென்பதற்கு - இரண்டாம் மூன்றாம் யாமங்கட்குரிய நாளிகைபதின்கைதையும் முக்கூறுக்கி அவற்றுள் இருகூற்றிற்குரிய நாளிகைபதம முத்தென்ற யாமத்திற்குரிய நாளிகையேறையும் ஆகப் பதினேழைநாளிகைவரை திரயோதசியிருக்கவெனக் கொள்க.

† உத்தமத்திலுத்தமம் உத்தமமமெனவும் உத்தமத்திலுத்தமம் உத்தமநமெனவும் உத்தமத்திலதமம் உத்தமமெனவும் பெயர்பெறும். இங்ஙனம் மத்திமப்பகுதிக்கும் கொள்க.

‡ இரவில் எட்டாமபாகமென்பதற்கு - இரண்டாநாளிகையை ஒருபாகமாகக் கொண்டு பதினேழைநாளிகைக்கு மேற்பட்டகாலமென்றும் மூன்றேழைநாளிகையை ஒருபாகமாகக் கொண்டு இருபத்தேழைநாளிகைக்கு மேற்பட்ட காலமென்றும் கொள்வர்.

§ வென்பது - ஒருநாளிகையளவிலுள் பதினேழ்க்கு ஒருகூறு.

திரயோதசியும் பின்சுதூர்த்தசியும் இரவினந்தத்தில் ஆமாவா
சையுமாகத் திதித்திரயஞ் சேர்ந்தவருவது மத்திமத்திலதம
மென்று இலளிதம் நப்பிரபேதமென்னு மாகமங்களினும்,
சிவராகியநீதினும்; அமாவாசையோடு கூடியதில் ஆராதித்த
லாகாதென்பதால் அதுவே உதமபென்று வாதுளம் காமிகர்
சந்தானம் யோசஜமென்னு மாகமங்களினும்; அமாவாசை
யோடு சேர்ந்ததினிழிவு புலப்படுத்திப் பொருட்டே இங்ஙனம்
சிவராத்திரிகள் எழுகூராகப் பிரித்து விளக்கப்பட்டிருந்
தென்றன.

இம்மட்டோ! இன்னும் திரயோதசி சத்திரூபமும் சதூர்த்
தசி சிவரூபமுமாகலின் இவ்விரண்டின் சேர்க்கையுடைய இர
வே சிவலிங்காகாரமெனப்படுதலால் அத்தன்மைய திரயோதசி
யோடுகூடிய சதூர்த்தசியில் விரதமனுட்டித்தல் சிவலிங்க
பூசைசெய்தல் நித்தினாவழித்தன் முதலியவை யியற்றின்
கோடியாகபலமும் சகல போதங்களும் முடிவில்மோகமும்,
சித்திக்குமென்று மேற்கூறிய விஜயமுதலிய வாகமங்களி
னும், காந்தம் பாந்தமுதலிய புராணங்களினும்; அமாவாசை
யோடுகூடிய சதூர்த்தசியில் மேலியம்பியவற்றை யியற்றின்
பூர்வபுண்ணியத்தைக் கெடுத்துவிடுமென்று வாதுளாகமத்
தினும்; சனங்களுக்குப் பயத்தையும் அரசனுக்குக் கெடுதியை
யும் செய்யுமென்று காமிகாகமத்தினும்; ஒருகலாமாத்திரம்
அமாவாசையோடு கூடினும் அது அதிப்புகிட்போர்க்குப் பூர்வ
புண்ணியநாசம் பிராணஹானி ரௌரவநரகப்பிராப்தி எய்து
விக்குமென்று சந்தானாகமத்தினும்; அமாவாசையோடு கூடிய
சதூர்த்தசி ஆன்மாநீங்கப்பெற்ற சரீரத்துக்கு ஒப்பு, அன்றிரவு
லிழிப்பவர்களுக்குப் பிரமகத்தியாதி தோஷமும் நரகப்பிராப்தி
தியுமுண்டென்று யோசஜாகமத்தினும்; பிரதோஷவியாப்தி
அர்த்தராத்திரி வியாப்திகளைப் புகழ்ந்துகூறியது உத்தமோத்

MAHAMAHOPADHYAYA
JR. U.V. SWAMINATHA IYER LIBRA
RY ANNAMAYUR 11 MADRAS

தம உத்தமசிவராத்திரிகளைச் சுட்டியேயாகலின் மத்திமபக்தத்தில் அவ்வேளையில் சதுர்த்தசிவியாப்தி யில்லாதொழியினும் சூற்றயின்றென்பது தோன்ற மகாநிசியில் திரயோதசியோடு வியாபித்திருப்பதே முக்கியமென்று சிவாகாசிய நாதியவற்றினும்; பிறவற்றினும் இங்ஙனம் திரயோதசியோடு கூடியதற்கே உயர்வுண்மையும் அமாவாசையோடு கூடியதற்கே இழிவுண்மையும் விளங்க இசைக்கப்பட்டுள்ளன.

இவற்றையெல்லாம் ஒற்றுமைப்படுத்து ஒருங்கி ஆராய லுறின் இரவின்முடிவில் சதுர்த்தசி ஒருயாமமேனும் ஒரு நாழிகையேனும் ஒருகலையேனும் வியாபித்திருப்பினும் அத் திரயோதசியினன்றே கொள்கவென ஆங்காங் தவருவது துதி வாக்கியமேயாயினும், அடுத்ததினத்தில் பிரதோஷ வியாப்தி யோடு அர்த்தராத்திரியின் வியாப்தியுமமையச் சதுர்த்தசியே தனித்துநில்லாது அமாவாசைக் கலப்பும் வரப்பெறுமாகலின் அது நேஷசமுடைத்தாய் முடிதலான் ஆண்டு அம்முதற்றின மே கொள்ளல்வேண்டுமெனவும் திரயோதசியோடுகூடிய சதுர்த்தசியே எவ்வாற்றாறும் நிர்த்தோஷமுடையசெனவும் ஏற்படுதலால், சதுர்த்தசி அர்த்தராத்திரி வியாபகமாக வாராது மேற்கூறிய மகாநிசியின் மூன்றாங்கூற்றிற்கலக்கினும் அதுவே உத்தமோத்தமமெனக் கொள்ளல்வேண்டுமென்பார் அதனது பெருமைதோன்றத் திரயோதசியோடு ஒருநாழிகை சதுர்த்தசி கலக்கினும் உத்தமோத்தமமென்று நாட்டியும், அம்மகாநிசம் பத்தத்தினும் இையயாவழி மற்றை உத்தம மத்திம அதமங் களைக்கொள்ளல்வேண்டுமென்பார் அவற்றி னிலக்கணங்களைத் தனித்தனிவிதத்தும், அனுட்டிப்பவரனைவர்க்கும் தோஷம் அணுகாவாறு குறிக்கொண்டு ஆகமவாக்கியங்களைத் தழுவிப் பொதுநிலையினிலயி நால்வகைச் சிவநிசியையும் உடன்பட்டு

நன்குவிளக்கிப் போந்தாராகலின் இது மாறாவது யாங்ஙனம்? என்பது.

இக்கூற்றுமிகநன்று: அர்த்தராத்திரியாபகமாமச்சதூர்த் தசியிருக்கவேண்டுமென்பதும், அர்த்தராத்திரிக்குமுன் அமாவாசைவரின் அதுவே பிரமசத்தியாதிதோஷங்களைத் தருமன்றிப் பின்னர் ஒருநாழிகை கழித்துவரினும் அதற்குஅத்தோஷ நிலையென்பதும், மேற்கூறிய ஆகமாதிகளின் வாக்கியங்களுையாகவும், அவற்றைக் கொள்ளாது திரயோதசியோடு கூடிய சதூர்த்தசியை வியத்தவாக்கியங்களை மட்டுமே ஈங்குப் பிரமாணமாகக் கொண்டது யாதாபற்றியெனின் கூறுதும்:—

அர்த்தராத்திரிவியாபகமே முக்கியமாக வேண்டுமென்பது ஆகமாதிகளின் கருத்தாயின் இரவில் இரண்டாம் மூன்றாம் யாமங்களே மகாந்சியென்றும் அதனுள்ளும் பதினைந்து நாழிகைக்குமேல் பதினேழரை நாழிகைக்குட்பட்ட காலமே மகாந்சியென்றும் அம்மகாந்சியின் மூன்றாங்கு ற்றிற் சதூர்த்தசியினும் அதனையே கொள்கவென்றும் இவ்வளவு வற்புறுத்தி, இரவின்மத்திய இருயாமங்களையும் அர்த்தராத்திரியாகப் பாராட்டிக் கூறவேண்டுவதில்லையாகலானும், திதிவிரதங்கட்கெல்லாம் அவ்வத்திதியத்தத்திற் பாரணஞ்செய்தல்வேண்டுமென்பதே விதியாகவும் ஆகமங்களினும்நாலாதிரிமுதலிய நூல்களினும் சிவராத்திரி யொழிந்தவைகட்டே இந்நயமமென்றுகூறி அனுட்டிக்குந்திதியாகிய சதூர்த்தசியிலேயே அச்சிவராத்திரிக்குப் பாரணம்விதித்தது நோக்கின் திரயோதசிக்கலப்புடைய முதற்றினங் கோடற்பொருட்டேயென்பது தெள்ளிதினறியக்கிடத்தலானும், திதித்திரயஞ் சேர்ந்தவருங்கால்வேறு தினமில்லையாகலின் அனுட்டித்தற்குரியதினம் அதுவேயாகவும் அதிலனுட்டித்தாலும் அமாவாசைசேர்ந்த தோஷநவீர்ததிக்காக அகோராஸ்திர மந்திரத்தினால் சிவாக்கினியில் தூறு

முறை ஓமஞ்செய்பவேண்டுமென்று அவ்வமையினிழிவுதோன்
றச் சுப்பிரபேநாகமத்தில் விதந்து கிளத்தலானும், திரயோ
தசியினந்தத்திற் சதூர்த்தசி கலக்கப்பெற்றதற்கு இத்தகைய
ந்சிதம் யாண்டும் காணப்படுதல்ன்மையானும், அர்த்தராத்
திரிக்குப் பின் சதூர்த்தசிவரினும் திரயோதசிக் கலப்புடை
யதே சைவராதியர்க்குரித்தென்றும், அர்த்தராத் திரிக்கு முன்
சதூர்த்தசி ஒருகலையளவேனும் வாராது பின்வந்து மறுதினம்
அமாவாசையோடு கூடினும் பின்னிர்வே கொள்வது வைதி
கருக்கும் விரத்தருக்குமே யுரித்தென்றும், திதித்திரயஞ்
சேர்ந்துவருவது அனைவர்க்கும் பொதுவென்றும், சைவரா
யுள்ளோர் அத்தினத்தில் அமாவாசைவந்து கலத்தற்கு முன்
னரே பூசையைமுடித்து விடல்வேண்டுமென்றும் மேற்படி
ஆசமபுராணதிகளே விதித்தலானும், திரயோதசியோடுகலந்த
சதூர்த்தசியே சரீவாத்தமமென்பது பெறப்படுதலான் அத
னைச் சாதித்தற்குரிய வாக்கியங்களையே ஈண்டு முக்கியமாகக்
கொண்டதென்க. இன்னும் விரிக்கிற் பெருகும்.

இனிமாதசிவராத்திரியாவன:—மாதந்தோறும் வரும் சிவ
ராத்திரிகளாம். மாசிமாதத்தில் ஈண்டு விதந்து கூறிய அபர
பக்கச் சதூர்த்தசியும், பங்குனியில் அபரபக்கத் துகியையும்,
சித்தியையில் அபரபக்கத் திரயோதசியும், வைகாசியில் அபர
பக்கப் பஞ்சமியும், ஆனியில் பூர்வபக்கத் திரிதியையும்,
ஆடியில் பூர்வபக்க அட்டமியும், ஆவணியில் பூர்வபக்கத் துவா
தசியும், புரட்டாசியில் பூர்வபக்கப் பஞ்சமியும், ஐப்பசியில்
பூர்வபக்கச் சத்தமியும், கார்த்திகையில் இருபக்கத்து அட்
டமியும், மார்சுழியில் இருபக்கத்துத் துவாதசியும், தையில்
பூர்வபக்கத்து அட்டமியுமாம். இம்மாத சிவராத்திரி மற்
றொருவகையாகக் கொள்வதும் உண்டு. அவற்றை இதற்
சேர்க்கப்படும் சிவராத்திரிபுராணச் செய்யுள்களானுணர்க.

பக்கசிவராத்திரியாவது:—தேமாதத்து அபரபக்கப் பிரதமை முதல் பதின்மூன்றாள் ஒருபொழுதுண்டு விரதமனுட்டித் துப் பின்பு பூசித்தற்குரியதாகிய சதுர்த்தசி வரப்பெறும் பதினான்காள்வரவாம்.

வாரசிவராத்திரியாவது:—சோமவாரத்துதயந்தோடங்கி விடியல்வரை அமாவாசை யிருக்கப்பெறுவது. சோமவாரத்தி ரவில் நான்குயாமமும் அபரபக்கச்சதுர்த்தசி யிருக்கப்பெறு வதுமாம். இவை யோகராத்திரியெனவும் பெயர்பெறும்.

நீத்தியசிவராத்திரியாவது:—பன்னிருமாதத்து இருபக் கங்களினும் வரும் இருபத்துநான்கு சதுர்த்தசிகளுமாம். இவ் வைவகைச் சிவராத்திரியுள் ஈண்டுக்கூறிய மூன்றே மிகச் சிறத்தலின் இவற்றைமட்டும் இவ்வாசிரியர் தனித்தனி ஒவ் வோர் கற்பமாக விதந்து கிளந்தருளினாரென்க.

சரித்திரர்குறிப்பு.

சாகபுரத்தினது அயல்வனத்திலிருந்த அங்குலனென் னும் வேடன், ஒருதினம் வேட்டைமற்றுகொண்டு நெடுந் தூரஞ்சென்று அஸ்தமிக்கும்வரையும் பற்பல தொழின்றுயற் சிபுரிந்தும் விலங்கு பறவை யென்பவற்றுள் ஒன்றஞ் சிக்கா தொழியப் பசியால்மிகமெலந்து, இனியாம் வெறுக்கையோடு செல்வதுனும் இரவிலே தண்ணீர்பருகவரும் மிருகங்களைக் கொன்றேனும் ஊன்கொண்டுசெல்வதேதவமெனத்துணிந்து, ஆங்குள்ளமிருகங்களுக்கு அஞ்சதலையுடையனாய் ஒருகுளங் களையிலோங்கிய வில்வமரத்தி லேறியிருந்தனன். இருசுருங் கால், அதனடியருகில் ஒருமுனிவரால் பூசிக்கப்பட்டதொரு சிவலிங்கமிருப்பதும் அத்தினம் மகாசிவராத்திரிபுண்ணியகால மென்பதும் அறியானாய் மிருகங்களைக் கொல்லுதற்பொருட் டெய்யும் அம்புகளை இடையே தடுக்காவண்ணம் அம்மரத்திற்

திங்க ளின்கலை குறைசுதூர்த் தசிமதிக் கிழமையிற் றிக
முல்லிற், றங்கு சாமநான் களவுசொட் டிருந்திடிற் சயிலமீன்
ற்றுண்மனைப், பங்கில் வைத்திடும் பரமனைப் பூசனை பண்
ணுக பரிவோடு, மிங்கு னாத்தவா கமங்கண்மற் றிதனையும்
யோகராத் திரியென்றே. க.

ஈறு வந்தசா மத்தனா நாழிகை யிருநவா விருந்தாலுந்,
தேறு கின்றவச் சுதூர்த்தசி யப்படிச் சேர்நுங் கொளல்வே
ண்டு, மூறு தீர்தவத் துறவிற்காள் விதிமுறை யுணாக்குமிங்
கிணவனோற்கிற், கூறு மற்றுள சிவந்சி விரதமுக் கோடினோற்
றிடலொக்கும். ச.

பருவ மாறுள வருடமோ ரொன்று பன்னிரு மதிதோ
று, முருவ மாமதி றிறைத்தது குறைக்கி டிமாரிரு பக்கத்து,
மருவு மாசுதூர்த் தசியறு நான்கினு கோற்பது வழக்காகுந், திரு
வ மர்ந்தமா தவரிதை நித்திய சிவந்சி யெனச்சொல்வார். டு.

அதிக மாகமா தச்சினிற் குளிர்தி ரம்புலி குறைபக்கத்,
திதிபன் னுன்குமீன் றிங்கண்முற் றிரிதியை செத்தினா மதி
தேயு, மதியி னட்டமி யிடபமா சத்துமுன் மருவுமட் டமிமா
சில், பதிக யாழ்மதி மதிவளர் சுதூர்த்தியாம் பகர்ந்தகற் கட
கத்தில். சு.

விரியும் வெண்ணிலாக் கலைகுறை பஞ்சமி விளங்குமா
வணிதன்னிற், பரியுஞ் சுக்கில பக்கவட் டமிபுரட் டாதிமுற்
பதின்மூன்றா, மரிய வைப்பசிக் கம்புலி வளர்திதி யாற்றண்
டறைதேளிற், நெரியு முற்படு சத்தமி பிற்படு திதியிலட்
டமிதானும். எ.

ஒப்பின் மார்கழி யுபயபக் கத்தினி லுறுதிதி பதினான்
குஞ், செப்பு மான்மதி வளர்மதி தனிலுறு திரிதியை யிவை
குலக், கப்பு வேற்கரக் கண்ணுத லருச்சனைக் குரியவா கம

மெல்லார், தப்பி லாதெடுத் திசைகொண்மா தச்சிவ நிசியெ
னச் சாற்றும்மே.

அ.

மாறின் மார்கழிச் சதுர்த்தசி யாதினா மருவிலுத் தம
மாகு, மூறி லாக்குடத் திங்களிற் குளிர்கதி ருபெதி குறை
பக்கந், தேறி நின்றிடு சதுர்த்தசி குசன்கதிர்க் கிழமையிற் சேர்
வுற்றா, லீறி னைக்கதி கொடுக்குமுக் கோடியாஞ் சிவந்சிக்
கிணையாமால்.

க.

உற்ற பன்னிரு மதியிலிவ் விரதநோற் றுளம்விழைந்
தனமுன்னாட், பெற்று ளோரயன் மாசியிற் கேசவன் பிறங்கு
பங் குனிதன்னிற், சொற்ற சித்தினைத் திங்களிற் பார்ப்பதி
குரியன் விடைமாதத், தற்ற மற்றிடு மிதுனமா தத்தர னுடியிற்
குமரேசன்.

க௦.

சிங்கத் தம்புலி கன்னியிற் சேடனிந் திரனெடுந் துலைத்
திங்க, டங்கு கார்த்திகை நாமக டனுமதி தனின்மனோன்
மனிதையிற், றுங்க மாரிமி விடபதே வன்பசுஞ் சுருமொழி
யுமைவாம, பங்கனீட்டு டந்திடத் தக்கநற் பக்கராத் திரிசொ
ல்வாம்.

கக.

மகர திங்களி னபரபக் கததிடை ஒருபிர தமையெய்
தப், புகலு மன்றுதொட் டெதிரந்தபன் மூன்றுநாட் புசிப்ப
தோர் பொழுதாகிப், பகர்த ரும்பதி னுன்கினி னோற்பது
பக்கராத் திரியாகு, மிகப ரந்தரு விரதமற் றிதற்குணை யாவ
ரே புகல்கிற்பார்.

க௨.

அருட ருஞ்சிவ ராத்திரி யிப்படி யைந்துபட் டதுவாகு,
முருகு காதலோ டைந்தையு நோற்றன் ன் றுரைத்தவை முடி
யாதேன், மருவு மிங்கிதி னொன்றனை விதித்திடும் வரன்முறை
வழுவாமற், பெருகு மன்புட னோற்றவர் பெற்றற்கும் பெருங்
கதி பெறுவாரால்.

க௩.

ஊதை முன்படு பஞ்சியி னுறுவினை யோட்டிமேற் பதஞ்
சார்வான், கோதை பங்கன தருட்கடற் குளித்திடுங் கோதறு
குணத்தீர்கா, னேதை யாமெடுத துரைப்பதிங் குமக்கினி யி
மையவ ரறியாரிப், பேதை மாணுட ரறிவரோ சிவந்சிப் பெரு
ஸமயின் றிறனம்மா. கச.

வேறு.

மத்தகமால் களிற்றுரிவை போர்த்துழுவை யுரித்துடுத்து
மதியஞ் சூடும், வித்தகனீ னிறமிடற்றுச் சிவனிரவா கியவிர
தம் விளங்க நோக்கி, லுத்தமமத் திமமதம மெனவொருமூ
வகைப்படுமா லொழுங்கிற் சொல்வன், முத்தழல்வேட் டிடு
முனிவீர் கேண்மினெனச் சூதமுனி மொழிவ தானான். கடு.

விரித்தசெழுங் கதிர்ப்பரிதி மேற்றிசைபோ யந்திவந்து
மேவுங் காறுந், தெரித்திர யோதசியாந் திதிநீன்று பின்பு
சதூர்த் தசிடான் கூடித், தரித்தவிரா வன்றிமற்றைப் பகன்
முழுதுந் தங்கியிடிற் றறுகட் டந்தி, யுரித்தவிரா னிரசனிக் கு
ளுத்தமத்தி லுத்தமா வுரைப்பர் மன்றோ. கச.

உதித்தகதி ரத்தமித்த பின்கூடுஞ் சதூர்த்தசியுத் தமமா
மென்பர், துதித்தவுத யாதியுத யாந்தமதாய்ப் பகலிரவு தோ
யந்து நிற்குங், கதித்தசதூர்த் தசிகதிரத் தமிக்குமுன்சேர் சது
ர்த்தசிறந் கங்குற் போதின், மதித்தபத்து நாழிகையிற் பின்
கூடுஞ் சதூர்த்தசிமத் திமமா மன்றே. கள.

அல்லினிரு பதுகடிகை யளவுசதூர்த் தசிடானின் றதற்
குப் பின்னர்ச், சொல்லினுயர் மதிபரிதி யுடன்கூடுமமாவாசை
தொட்டத் தோடு, புல்லியிடி னசமசிவ ராத்திரியா மெனவெ
டுத்துப் புல்வ ரல்லி, னல்லியல்சேர் பதின்மூன்றாந் திதி
தொட்ட சதூர்த்தசியே நன்ற தாமால். கடி.

கங்குறணிற் பகின்முன்னுந் திகியுடனே சதூர்த்தசியோர்
கலைதான் கூடி, லங்குடிகே சிவந்சியாக் கொளல்வேண்டுந்
சிவரூப மாகு மேன்மை, தங்குசதூர்த் தசிதிரயோ தசிசத்தி
ரூபமிவை தானென்ன ருகித், தங்குமுறக் கூடுமிரச் சிவலிங்
கா காரமெனச் சொல்லர் மன்னே.

உரு

ஆசிலமா வாசைதொட்ட சதூர்த்தசிதா னுவியக லங்கம்
போலாம், பேசுமதிற் புகைசெய்யிற் பிரமகத்தி தோடமுண்
டாம் பிறங்கு மத்தத், தோடமுற வதங்கெடுமுற் புண்ணியம்
போந் சிந்தைசெய்யிற் றிடுங்கிட் னெள்ள, கூசுநர கங்கட
மிற் கொடியவீர வுரவமதிற் குளிப்பர் மாதோ.

உரு

ஊறிலமா வாசைதொட்ட சதூர்த்தசிவ திகர்விரத்தர்க்
குரியவாகுந், கூறுபுகழ்ச் சைவர்முன்னுட் கொளல்வேண்டுந்
திருவோணங் கூடி நிற்கு, மாறிலமா வாசைதொட்ட சதூர்த்
தசிதான் விரத்தருக்கும் வாழ்வின் மிக்க, தூறில்கிர கத்தருக்கு
மாகுமமா வாசையெனுந் தோடமின்றே.

உரு

அற்றமிலத் தராத்திரிமுன் சதூர்த்தசியோர் கலைகூடி
லன்று கொள்க, செற்றமிலச் சதூர்த்தசினன் னிரவினிற்பின்
னெருகலைசான் சேடிச் துற்றான், மற்றைநாட் கொளல்வே
ண்டும் வைதிகரும் விரத்தர்களு மதிக்கும் பக்க, முற்றதுதா
னிரண்பெடி லிரவிலதி கத்திதிரா னுசித மாமே.

உரு

திதித்திரயந் சேர்ந்துவரில் வைதிகர்க்குந் சைவருக்
குந் சிறத்த தாகு, மதிக்குமற்றை நிசிக்கடையி னாமாவாசை
கூடுதன்முன் மழுமா னேந்து, நதிச்சடையோன் றனைப்புகை
புரிந்திடுதல் சைவருக்கு நன்றா மென்றே, விதித்தனரான்
மதிக்கிழமைச் சதூர்த்தசிக்கு மிந்தமுறை வேண்டுந் தானே.

அற்றனின்பு வைந்தகன்ன லாமளவிற் சதூர்த்தசிமுற்
றினத்திற்கூடி, மற்றைநா ளிரவுபதி னைந்துகன்ன லளவிலுவா

வந்தொன்றாகி, யுற்றிடிற்பிற் றினந்தனிலே பூசைபுரிந் திட
லாகா தொழிக முந்தச், சொற்றதினைத் தருச்சனைசெய் திட
விதித்தார் சைவநெறித் துறைநின் றோரே. உச

முற்றிதியீ லோர்பொழுதுண் டிடையில்விதித் திடுந்திதி
யின் முழுது முண்ணு, திற்றிதனிற் றுயிலொருவி யேறேறி
தனைப்பூசித் தியாம நான்கும், பிற்றிதியிற் சிவனடியார்க்
கன்னல்கிப் பாரணந்தான் பின்னாச் செய்யச், சொற்றிடு
மா கமமாதச் சிவந்சினோற் றிடங்கருதித் துணித்து னோர்
க்கே. உரு,

ஒதவருஞ் சோமசிவ நிசிதனைக்குச் சதூர்த்தசியி னுண்டு
வாவிற், றுதவிழ்பூங் கொன்றையணி வேணியனைப் பூசைசெ
ய்து சாமநான்குந், தீதகன்ற பிரதமையிற் பாரணஞ்செய் திட
வேண்டுஞ் செப்பு மைத்து, பேசமுள்ள சிவந்சிக்குட் சதூர்த்
தசிசங் கரணிரவாய்ப் பிறங்கி நின்றால். உச.

இன்னசிவ நிசிவிரத நோற்றிடுவோர் முற்றினத்தி லெய்
தா நின்ற, வன்னகிர யோபசியி லொருபொழுதுண் டரிவை
யர்தோ ளனைத லின்றிச், சொன்னவிர வகற்றியற்றை வை
கறையிற் புனிதநதித் தோயத் தாடிப், பின்னர்தின மணியுதித்
துங் காலையிற்செய் கடனைதேத்தும் பிறழா தாற்றி. உஎ.

மதிமுடியோன் கோயிறனை வலம்வந்து தண்டனிட்டு
வணங்கி வாயாற், றுகிபுகன்றில் வயினைகி யிழிகுலத்தோர்
பாதகர்பாற் றன்னி டாமற், கதியறமற் றவருடனவாய் பேசா
மற் கண்ணினெதிர் கண்டி டாம, னதியிடைப்போய் நண்ப
கலி னுனவிதி வழுவாது நன்னீ ராடி. உஅ.

தூய்யவெண்ணீ சிரண்டுடுத்திட்டுச்சியிற்செய் கடன்கழி
த்துச் சுடலை யாடு, மையனைப்பூ சிக்குமிடங் கோமயத்தான்
மெழுகியபின் னம்பொன் னுடை, செய்யதுகி னேத்திரத்தார்

விதானித்து வாழைகன்னல் சிறக்க நாட்டி, மையகஞ்ஞன் மலர்
மாலை தோரணங்க ணினாந்நாயின் வயங்க நாற்றி. ௨௧.

கண்ணுதலை யருச்சித்தற் குரியபொரு ளினைத்திணையுங்
கருதித் தேடி, விண்ணுலவு நதிரருக்கன் மேற்றிசைவேலையி
ன்முழுக் வீழும் வேலை, தண்ணுலவு சந்தனநற் றூபதி பாதி
யிம சயில மீன்ற, மொண்ணுதலோர் பாகனுறை சந்தியின்
முன்னமிவை யுசவி யன்பால், ௩௦.

அந்தியினிற் தண்புனரோய்ந் தருக்கியநற் கிரியைசெப
மாற்றிப் பின்னர், வந்திளமா மதிமுடிதத வள்ளறனைப் பீடிசை
யில் வைத்துத் தாபித், திந்தியமோ னாந்தவித்திட் டாகமநூன்
மறைகளெடுத்தியம்பா நிற்கு, முந்தியமந் திரங்களினுற் பூசை
விதி வழுவாமன் முடித்தல் வேண்டிம். ௩௧.

முன்னமுதற் சாமததி லானினைந்தா லாட்டிடுக முறை
மையாகப், பின்னரிரண் டாஞ்சாமத் தைந்தமிர்சா லாட்டிடுக
பிரசந் தன்னா, னன்னயஞ்சேர் மூன்றாய சாமததி லாட்டிடுக
நாலாஞ் சாமங், கன்னலின்சாற் றினிலாட்ட காரணவா கம
மெடுத்திக் கழறிற் றன்றே. ௩௨.

ஆசகல்கோ சலந்தயிர்பால் கோமயநெய் கௌவியமைந்
தாசுஞ் செந்தேன், காசகல்சர்க் கரைத்திபா னெய்யிலவையைந்
தமிர்தமெனந் கரைவ ரித்தை, மாசகல்நெள வியம்போலத்
தனித்தனிபோ தாபித்து மதியஞ் குடு, மீசன்மணி முடிமீதி லா
ட்டிடவா கமநூல்க ளெடுத்துக் கூறும். ௩௩.

சந்தனமுற் சாமமதி லகிலிரண்டாஞ் சாமமதிற் சாம
மூன்றிற், கந்தமிசுந் கருப்பூரந் கடைச்சாமங் குங்குமஞ்
செந் கமலப் போதில், வந்தருணன் முகன்முருந்தன் மகபதி
வா னவரெவரும் வணங்கியேத்து, மந்தமிலா முழுமுதல்வன்
றிருமேனி குளிரயிகு மன்பிற் சாத்தி. ௩௪.

முற்சாமம் வில்வமதிற் பிற்சாம முளரிமலர் மூன்றாஞ்
சாம, நற்சாதி மலர்நாலாஞ் சாமமதி னந்தியா வர்த்தப் பூக்
கொண், டற்சாருங் களத்திறைக்குச் சாத்துகவென் ருகமத்
து ளதிக மாண, சொற்சார முன்னசித்தத் தந்திரதா ரெருத்தி
தனைக் சொன்ன தாமால். ௩௫.

முண்டகமுற் சாமமதிற் றுளசியிரண் டாஞ்சாம மூன்றாஞ்
சாமங், கண்டகஞ்சேர் கூவிலோழுத் தளக்கிலோநான் வெனப்
பகுத்த சடையிற் சாமம், விண்டலர்ந்து மதுத்துளிக்கு முற்
பலத்தின் மலர்சாத்த வேண்டு மென்றே, யண்டரெலாம் புகழ்
நேத்துஞ் சிந்தியமா மாகமநூ லரைந்த சன்றே. ௩௬.

வில்வநொச்சி மாலிலங்கை முட்குளுவை வெள்ளில்
பஞ்ச வில்வ மாகச், சொல்வரிவற் றின்றழைமுக் கிலையாகக்
கொண்டயன்மா ரெட்டார்ந்துங் காண, நல்வரதன் றிருமுடியி
னான்குசா மமுஞ்சாத்த நன்ற மீது, கல்வியறிந் தவருணரக்
காரணவா கமமுனாத்த கருத்தா மன்றே. ௩௭.

ஏதமின்முற் சாமமுற்கப் பருப்பொடன்ன மாகுமன்றை
யிரண்டாஞ் சாமங், தீக்கல்பா யசமாகுஞ் சாமமொரு மூன்றத
னிற் றிலஞ்சே ரன்ன, மோதவரு சாமமொரு நான்கதனிற்
சுத்தான்ன முனாத்தார் பூத, நாதனிலே தனத்தனக்குச் சுத்
தான்ன மாஞ்சாம நான்கிற் கும்மே. ௩௮.

சுறுவஞ்ஞனே யுக்கிரனே சங்கரனே சிவனேசாம் பவ
னே சான்றாய்ப், பெறுகதியை நல்கியிடு மீசான னேமகவுக்
கிரனே பேசு, மறுவறுபூ தாதிபதி யேயென்னு மந்திரமோ
ரெட்டு மோதி, யுறுதியுடன் ஹாபாதி நிவேதனங்க ளினைத்
தினையு மொழுங்கிற் செய்தே. ௩௯.

நாமத்தி னிருக்கெனுஞ்சொன் னாட்டுமறை முத்தவந்து
நண்ணுஞ் சர்மந், தோமத்தி னகற்றிரண்டாஞ் சுருதியிரண்

டாஞ்சாமஞ் சொற்ற மூன்றஞ், சாமத்திற் சாமமறை யீற்றி
ஹு மறைநாலாஞ் சாமம் சன்னி, லீமத்தி னின்றோடு மாதிகிரு
முன்னோதி யிருகை கூப்பி. ச௦.

உருகுமுளத் துடனிருந்தா னொருவியிரு விழிதனி லு
முறக்க மின்றி, யிருளுகங் குலின்யாம நான்கினுமிப் படி
யருச்சித் திறுதி தோலும், பொருவிலருக் கியங்கொடுத்து
நாயடியேன் புரியுமிர்தப் பூசை தன்னைத், திருவுளத்தி னயந்
தருள்வா யெனத்துதித்துத் தண்டனிட்டுத் திருமுன் வீழ்ந்
தே. சக.

இன்னணநற் சிவபூசை யியற்றியற்றைப் புலரிதனி லெ
ழுந்து போகி, நன்னதியிற் புனலாடிக் காலையிற்செய் கடன்கழி
த்து நவின்ற வாடே, யன்னதினத் தினும்பகற்போ தரணையருச்
சித்ததற்பி னாதி தீக்கை, சொன்னகுர வணைப்போற்றி யந்தண
ருக் கடையென்னஞ் சொன்ன மீந்தே. சஉ.

அங்கவர்த மனுமதியாற் பாரணஞ்செய் திடல்வேண்டு
மற்றை வைகற், நங்குபகற் கடனைத்துங் காலசந்தி யுடன்
முடித்துத் தாழுவ் கீழ்பாற், செங்கதிர்வந் துதித்தாழ கன்ன
லுக்குட் பாரணந்தான் செய்தா ராகிற், றங்கமுறு கவளமொ
ன்றுக் கனந்தபல முளதெனநூல் சொல்லு மாதோ. சக.

அலைசெறிபாற் கடல்விடமுண் டருள்வான்முப் புரந்தழ
லுக் களிப்பான் மேருச், சிலைகுனித்த சிவனிரய்ப் படிநோற்
போர் சிவகதியிற் செல்வ ரன்றிக், கலைமுழுதுங் கற்றுணர்ந்த
மாதவத்தீ ரன்னவாழ்முற் கருவின் மூவேழ், தலைமுறையி லுள்
ளவருஞ் சத்தியமுத் தியிற்சேர்த நப்பி டாசால். சச.

அறைமறைமந் திரவிதியா லருச்சிக்க விரகிலரே லன்ப
ருள்ளச், துணைபரம னைந்தெழுத்தை யுச்சரித்தீ ரெட்டுகை
யுபசா ரத்தாற், பொறைதருமன் புடன்பூசை புரிந்திடுக

பொறியாளிகள் பூந்தா தூது, நறைமழ்செங் கமலமலர் நான் முகத்தோன் பூசையினு நயப்ப னம்பன். சடு.

இத்தகைய சிவார்ச்சனைசெய் திடமாட்டார் விருத்தர் கொடியிடையார் கோய, ருத்தமாந் சிவநிசியி லுனோடு துயி லீத்துச் சாம நான்குந், சித்தமிடக் களி கூர்ந்து சிவபுராணங் கேட்டுச் செபங்கன் பண்ணி, முத்தனுறை சினகரத்திற் சென் றரனைச் சேவித்தன் முறைமையாமே. சடு.

அசிக்கணுமை பங்குனமுற் சாமத்தி லருச்சித்தநங் கதற் குப் பின்னர்ப், பசிக்கழிந்தோர் நீர்சிறிது பாஸ்சிறிது பருக வன்றேற் பழங்கர் சுற்றே, புசிக்கசலு பானநன்று மத்திமம் பால் பழமதம் பொருவில் கந்தந், சுசிக்கொளப்பந் தோசை பிட்டு மாந்தலத மத்ததமஞ் சொல்லுங் காலை. சள.

பகர்தருபா ரணமுமுவாப் புணர்ந்திடுமுன் பலன்கொள் சைவர் பண்ண வண்டு, மிகறாடமுப் புரமெரித்த பரமனுயர் சீர்த்சிகரோ யெடுத்து முன்றோர், புகல்சரிதை பாராட்டிப் பிற்பொழுது போக்கியெழு புரவித் தேரோ, னைல்பொழுதிற் கடன்கழித்துந் துயில்வரற்றை யந்தியன்ன மருந்த லாகா.

பாரணந்தான் புரிந்ததற்பின் பகற்பொழுதிற்சோம்பொடு கண் படைசெய் தாரே, லாரணங்கள் பயின்றகுல வந்தண னாம் பதிற்பிரட்டி யாயி னோனாக், காரணங் ளொன்றுமின் றிக் கொன்றகடும் பழியடைவர் கருதுந் சாந்திப், பேரணங்கி லோமமறை விதிப்படியே புரியிலந்தப் பிழைபோ மன்றே.

முத்தியினை விரும்பிமுதற் சங்கற்பந் தவறாது மூவெட் டாண்டு, பத்தியுட னிவ்விரத நோற்றதற்பின் வேதியர்க்குப் பசுப்பூ தான, நித்திலவெண் ணைகக்கன்னி தானமன்ன தான மூட னிதிப நல்கிப், புத்தியுடன் சிவநிசியாம் விரதமொழி வதுவழக்காப் புகல்வர் மன்னோ. ௫௦.

வேறு.

இந்தநல் விரதத் தலைச்சிவ னந்திக் கிசைத்திட வுணர்
ந்துசெங் கதிரோன், கந்தவேள் கதைக்கைக் காலன்விற் காம
ன் கடவுளர் கண்ணொரா யிரத்தோன், செந்தழற் கடவுண்
மதிநிதிக் குபேரன் செப்பிய வரன்முறை நோற்றுத், தந்தம
மனத்தில் விழைந்தன பெற்றுத் தசைபெறு தலைவரா யின
ரால்.

ருக.

என்றுரைத் திடலு எநமிச வனத்தி லிருந்தவ ரிருகரங்
கூப்பி, நன்றுரைத் தலைநீ நானிலத் துள்ளோர் நவையறு சிவ
ந்சி நோற்றிட், டொனறுதற் கரிதா முத்துபெற் றவர்க ளுள
ரெனி லுரையென வுயர்ந்த, குன்றுறழ் தகத்துச் சூதமாமுனி
வன் கூறுவன் கேண்மினென் றிசைப்பான்.

ருஉ.

சிவராத்திரிமான்மியசீசருக்க முற்றிற்று.

சிவமயம்.

சோமவாரகற்பம்.

எல்லாந்தா மென்னவுறு மீச னிறையிருள்
பொல்லாரநல் லொரெமக்கிப் போது.

துனிச்சோம வார விரத மிசைப்பா
முனிச்சோம நாசனடி யும்.

உமையுடனே யொன்றி யுறுஞ்சிவன்டேர் சோம
ஹுமைசிவன்வா ரம்மதுவென்றோர்.

(ச) பொல்லா . பொல்லாபிணைபாச் ; பொல்லாரெனபது லன்கொற்றையற்றிப்
பொல்லாரெனவழிற்று. உளிபாற்செய்யப்படாதவரெனபதாம். எனவே, சயம்புராத்தி
யென்படி.

எட்டெட்டருள்வினையாட் டசு னியற்றினனென்
றிட்டமுறக் கூறுவிய லின்.

ச.

எக்கடவு ளோர்களினு மேற்றமிகுஞ் சோமசுந்த
ரக்கடவு ளுக்குரித்திலி தாம்.

ரு

ஆய்ந்தறிந்திவ் வார விரத மனுட்டிக்க
மாய்ந்துவிடப் பாச வலி.

சு.

கண்ணுதன்முன் கார்த்திகைமுற் சோமவா ரந்தன்னிற்
பண்ணுக சங்கற் பனை.

௭.

மற்றுமுள மாதமுதற் சோமவா ரந்தன்னிற்
பற்றுக சங்கற் பனை.

அ.

ஆண்டொன் றிரண்டாதி யாநிரண்டல் லாலென்று
மீண்டியற்று வாம்விரத மென்று.

சு.

விண்ணப்பஞ் செய்து விமல னிறைவியையு
மெண்ணியுளத் தின்கணுமுற் றின்பு.

௧௦.

முந்திய சந்தி முடிந்து முறையாமச்
சந்தி தனை யுஞ் சமைத்து.

௧௧.

கூவிளத்தின் மண்கோ மயமெள் குசையறு கு
மேவமுறை யிட்டெலின் மேல்.

௧௨.

உத்தம தீர்த்தத்தின் மூழ்கி யுகளவெள்
வத்திரம் வீக்கிவர முற்று.

௧௩.

முடித்தந்தி சந்தி முளிந்தைம் புலனு
மொடித்தைந் தெழுத்தையுளத் தோர்த்து.

௧௪.

இத்த விரத மிடையு றறநிறையத்
தந்திமுகன் புகை சமைத்து.

௧௫.

- சிவனையருச் சிக்க சிவராத் திரிபோற்
சிவவாக் கியழுந் தெரிந்து. ௧௬௩.
- ஐந்துமுக மைம்மூன்று கண்ணை யிருபுயமுஞ்
சிந்தனைசெய் துள்ளிலிங்கத் தின். ௧௬௪.
- திருவுருவந் தெண்பளிங்குஞ் செஞ்சடையி னிந்து
மருவுமிரு பாசமுமற் றம். ௧௬௫.
- எண்ணென் குறுப்பும் வயதெண் ணிரண்டுமுந்
மெண்ணிச் சதாசிவருக் கே. ௧௬௬.
- ஆட்டுகவா னேந்து மமிர்தவித மோடாந்து
பாட்டுகபான் முப்பழமு மார்ந்து. ௨௦.
- ஆட்டுகபின் நெல்லிக்காய் பாதிரிது குட்டறது
மாட்டுகநெய்ச் சிக்குமற வாய்ந்து. ௨௧.
- ஆட்டுகபின் னெல மளவிய சீரீ
பீட்டுநவ கும்பத் தின்று. ௨௨.
- துயயநவ வத்திரத்தா லீரந் துடைத்திக
பைய மனுவும் பகர்ந்து. ௨௩.
- சிறக்கவே யாவாக னாகியெலாஞ் செய்க
மறப்பை யொழிந்தே மனந்து. ௨௪.
- சாத்துகபட் டாடை சபனியப்பு னூலெனியும்
வாய்க்க வணிக மகிழ்ந்து. ௨௫.
- சாத்துக சாந்துபனி நீர்பளிதங் குங்குமமுஞ்
சேர்த்தியுளத் தாதரவு செய்து. ௨௬.

(௨௦) வாரதபுரம் பாரதபுரம் மாபதமெனனும் முயதவகையும் சகலசுரமிதந் துடன
கூடக, ஆட்டிலுதழைந்து சபநம் நரததமபம் தாசதபம குங்குமிபுடகத
பபப இவற்றை தனிதனி ஆட்டிலதே விதி. அவை முக்கனியென பூபகர
வழகபதெவ்போல இவை பிங்கனியென வழங்கப்படும்.

- வீல்வமும் வெண்கமல மாதிவித வெண்மலரு
மல்கமுடி வைக்காணு வால், ௨௭.
- எழுத்தைந்து மந்திரத்து ளேற்றம்வில் வத்தின்
முழுக்கிலையும் பச்சிலையுண் முன், ௨௮.
- பைசாசத் தூம்பை பழிப்பென் றொழித்திடுக
பைசாச மெல்லாம் பழிப்பு, ௨௯.
- கீர்ப்பூக் கொடிப்பூ நிவந்த மரத்தின்பூப்
பார்ப்பூவுஞ் சாத்தறிந்து பாங்கு, ௩௦.
- அருச்சிக்க வாயிரம்பே ரால்வில்வத் தாலே
நெரித்த கிளோதன்னை நீத்து, ௩௧.
- பாயச நெய்சர்க் கரைபயின்ற பாகவிதந்
தூயவாய் முன்னே தொகுத்து, ௩௨.
- பொரித்த கறியு ம்பூப விதமு
நிரக்க வதன்மே னிறைத்து, ௩௩.
- செய்க நிலேதனந் திவ்விய முத்திரையாற்
பைய மனுவும் பகர்ந்து, ௩௪.
- பாத்திய மாகி பகர்விதியாற் றாபாதி
வாய்த்துறவே செய்க மதித்து, ௩௫.
- பவானிபவ னென்று பகரிருபத் தாறும்
பவானி பவனுக்குப் பாங்கு, ௩௬.
- பாதங் கணைசாணு ளுருப் பரியவரை
யோர்தலுறு நாபியுர மும், ௩௭.
- திரடோள் களம்வாய் சிறந்தகுள முச்சி
யுருமுழுது மர்ச்சிக்க வோர்ந்து, ௩௮.

கூனிக உலகம் எனக்காசி வில்வ
மெனியுடு பெருதது மினைக்கு.

அதன்பின் நரசிங்கவீரராய மனுஷா
பதனப்பலி கொடுத்தான் வாய்.

41

எட்டிட ஸ்ரீரத்நா தேவாநிய குமீ
 செட்டிஞ் சிவாந்நென மென.

۵۴

இயற் 38 மற்றை விதியினை யெல்லா
மயர்ச்சி மனதது 39, 40.

4

சுமத்தியும் தமது மொத்த நிறைவுடையுள்ள
பொருள்களையும் வியாபாரம் செய்வதற்கு

5.

நா.பா.கே. பேரமன்றி ஸ்வாமிநாதர் சத சங்கராதி
திருப்பா.கே. பேரமன்றி ஸ்வாமிநாதர் .

८७

ஆகக் கிறதே! - உன் மனநிலைக்கு உடைய
நேரங்களேனே மீடாந்தாய்! உங்களுக்கு

4 3.

தஞ்சைமல முதல்குமீன டா,தியத்த டிஸ்ஸ
வெண்திழி ப போ ற் றிசய வெச்சுறு.

P **Q**

துதித்து வருமா? என்றும், அப்பணிக்கு
விதித்ததிர மெல்லாம விளாதது.

வாக்கினார் சொல்ல நீளகக மனதிலு
லாக்கைமினார் நீண்டவம்பெற் (ரம்)

13

எங்கெழிலென் ஞாயிறமக் கென்ன குளரவபிரீதி
மிங்குமென வள்ளாது தெனார்

22

இயற்றியவா மந்தோரம் பூசையனை மீசை
கயர்ச்சியா முன்மறைப் ஓல்

300

மற்றையநாட் சந்தி யிரண்டினையும் வாய்க்கவே
முற்றிக் குரவனடி முன்.

பணிந்தலர் தூவியவன் பாதந் தலைமே
லணிந்தவனாற் பெற்றே யருள்.

இட்டப் படியருத்தி யந்தணர்க்கு மீசனுக்காட்
பட்டதவத் தார்க்கும் பரிந்து.

அருந்துவித்தே யாதலர்க்கு மற்றை யவர்க்கு
மருந்துகதாம் பின்னை யனம்.

அதன்பின்பு துஞ்சா தமலன் புராண
விதந்தன்னைக் கேட்க விழைந்து.

இயற்றினர் சங்கற் பனையளவு மிக்வா
றயர்ச்சி மனத்தி லறுத்து.

சென்று சிவபுரத்தட் செல்வத் துடனிருப்பா
ரொன்றுமொழி யாதொடுங்கு நாள்.

விடமூல நோயும் விமல மயமா
புட-னுறையர் பேரின் புற.

தாமுள் ளளவுற் தவறா தனுட்டித்தார்
தாமமலன் நன்புரத்தைச் சார்ந்து.

அகர்த்தச் சிவன்கர்த்தா வஞ்ஞாதா ஞாதா
செகத்தினுதிப் புக்குமெனத் தேர்ந்து.

தம்முளிரண் டற்றவன் சாதகத் மன்றனக்குத்
தம்மைக் கரணமெனத் தாம்.

தெருண்டிருந் தெல்லாச் செகமுமொடுங் கும்போ
திருண்டமல முந்தீர வே.

அழியா வளவிலாப் பேராணத் தத்தி

னெழியா துறைவ ருகந்து.

௬௩.

இவ்வா றியற்றவரி தென்னினித் னின்னெளிய

வவ்வா றறிகவறை வாம்.

௬௪

முடித்தற் றையநாளோச் சந்தியொரு மூன்று

மொடித்து ணுறங்க மொழித்து.

௬௫

இயற்றிடுக வந்தரியா கம்யாமந் தோறு

மயர்ச்சி மனத்தி லறுத்து.

௬௬.

மற்றையநாட் பாரணத்தைச் செய்க விதிவழியே

யற்றிடுக துஞ்சமவ லம்.

௬௭.

இயற்றினர் சங்கந் பணையளவு மிவ்வா

றயர்ச்சி மனத்தி லறுத்து.

௬௮.

தர்ந்திடுவர் தீவினைக ளெல்லாந் சிவபுரத்தைச்

சேர்ந்திருப்ப ரின்பந் தினைத்து.

௬௯.

பிறப்பேரோ மண்ணிற் பிறவார் பெருநோ

யறுப்ப ராமலமய மாய்.

௭௦.

இதுவு மரிதே விதனி லெளிய

வதுவு மறிகவறை வாம்.

௭௧.

முற்றியே யற்றைநாட் சந்தியொரு மூன்றினையு

மற்றே நீசியு ணது.

௭௨.

மற்றையநாட் பாரணத்தைச் செய்க விதிவழியே

யற்றிடுக துஞ்சமவ லம்.

௭௩.

இயற்றினர் சங்கந் பணையளவு மிவ்வா

றயர்ச்சி மனத்தி லறுத்து.

௭௪.

பாவ விதங்கள் பறிந்து விடப்பரம
தேவன் புரியைச் செறிந்து.

அங்குள்ள போக விதங்க ளருந்திடுவ
ரங்கரி தேதே யவர்க்கு.

கணிப்பரிய கற்பங் சூழிய வதன்பின்
மணிநிறப்பர் முன்வரததால் வந்து.

முடிப்பர்முன் சொன்ன முதல்விரதந் தன்னை
யொடிந்து னுறுக்க மொழித்து.

பற்றுவ ரீசன் பரம சிவபுரத்தை
யுற்றிருப்பா ரின்ப முகத்து.

பேரிலயந் தன்னிற் பிரியப் பெருகோயு
மோருருவ மாவஞ்சி வத் துற்று.

இதுவு மரிதே விதனி லெளரிய
வதுவு மறிகவறுற வரம்.

சந்திரொரு முன்றுந் சமைத்து நிசிதன்னி
லந்தணர்க்கு ஞாட்டி யனம்.

அருந்துக சுற்றத் தவரோ டதன்பி
னருந்தம் விதியு மறிந்து.

இயற்றினர் சங்கந் பனையளவு மிக்வா
றயர்ச்சி மனத்து லறுத்து.

இருப்பர் பெருவளத்தோ டிப்பாரிற் பாவ
மரிப்பரதன் பினசிவலோ கத்து.

சேர்வர் திளைப்பர் சிறந்தபல போகவதன
சார்வரதன் பின்னித் தலம்.

இயற்றுவருண் ணுதமுறங் காதுயிறை பாசு
தயர்ச்சியற வர்ச்சனையன் பால்.

௮௭.

கட்டார்ந்த விண்டை கமழ்தூப மாதியான்
முட்டாம லென்று முடித்து.

௮௮.

சேர்வர் சிவபுரத்தி னின்பங் துளைத்திருப்பா
சார்வரதன் பின்னமலன் றுள்.

௮௯.

இதுவு மரிதே விதனி லொரிய
வதுவு மறிகவறை வாம்.

௯௦.

முடித்திரண்டு சந்திகன் மூலைந் ததன்பி
னடித்திரும்பும் வேலை யறந்து.

௯௧.

அருந்துவித் தன்பர்க் கதன்பி னுறவோ
டருந்துக தானு மனம்.

௯௨.

இயற்றினர் சங்கற் பனையளவு மிவ்வா
றயர்ச்சி மனத்தி லுழத்து.

௯௩.

துட்டமுறப் பாரி லிருப்ப ரதன்பின்பு
சிட்டன் சிவலோகஞ் சேர்ந்து.

௯௪.

அக்குள்ள போக மருந்தி யதன்பின்பு
மிக்கே வருவ ரிழிந்து.

௯௫.

முற்றுவ ருண்ணு வுறங்கா முதற்பூசை
யெற்றுவர் பாச மெலாம்.

௯௬.

செறிவர் சிவபுரத்தி னின்பங் துளைப்ப
ரறுவ ரிருளமலத் தாய்.

௯௭.

முடித்திகெ சங்கற் டனைநாண் முடிவிற்
படித்த விதிவி தத்தைப் பார்த்து.

௯௮.

முடிக்கும் வினையிலைத்தம் மெய்ம்முடிவு காறு
மெடுத்தவிர தம்மியற்று வார்க்கு. க௯.

இடைவிடு வாரு முடிவியற்றா தாரு
மடையார் பலமென் றறிந்து. ௧௦௦.

இடையில் விடாதே முடிவு மியற்றல்
கடனே பலன்கொள்வார் காண். ௧௦௧.

ஒருபான் கனிட்டமுப் பாணுத் தமமே
யிருபான் கழஞ்சிடையென் றெண். ௧௦௨.

வெள்ளி விசிட்டம் விமலர் திருவுருவுச்
சல்லது செம்பினு மாம். ௧௦௩.

ஒருமுகங் கண்மூன் றொருநாற் புயத்துத்
திருவுருவஞ் செய்ககிவ னுக்கு. ௧௦௪.

மழுமான் வரத மபயங் கரத்தி
னெழுமதியும் பின்னுசடை யின். ௧௦௫.

உமைக்குந் திருமுக மொன்றற மேனி
யமைத்தோ ளிரண்டென் றறி. ௧௦௬.

உற்பலச் தன்னை வலக்கையுற வோங்குவிக்க
மற்றையகை தாளொடுற வை. ௧௦௭.

அருந்திப் பகலிலொரு போதருண வாரத்
தருந்தா திரவி லனம். ௧௦௮.

மற்றையநாட் சந்தி யொருமூன்றும் வாய்க்கவே
முற்றிக்கா மாதி முனிந்து. ௧௦௯.

வேதா கமமுணர்ந்த வேதியனைத் தேசிகனைப்
பாதார விந்தம் பணிந்து. ௧௧௦.

செய்வித் தவனாற் சிறக்கவிதி மண்டபத்தை
நெய்சமிதை மற்று நிறைத்து. ககக.

மண்டலமுஞ் செய்வித்து வண்ணிக்கு நூல்வழியிற்
குண்டமுஞ்செய் வித்துக் குறித்து. ககஉ.

அருச்சித்து மண்டலத்திற் கும்பத்தி லல்லா
லுரித்தாஞ் சிவலிங்கத் தும். ககக.

ஆட்டுகவா னேந்து மயிர்தைந்து மார்தத்தாற்
குட்டுகவில் வாதி தொடுத்து. ககஉ.

வைத்திடுக சந்திதிமுன் செய்த வடிவிரண்டும்
பத்தியுற வேவிதியைப் பார்த்து. ககநி.

ஆட்டிடுக விங்குமா னேந்து மயிர்தைத்துஞ்
குட்டுகவில் வாதி தொடுத்து. ககக.

இயற்றிடுக மற்றைய வெல்லா வினையு
மயர்ச்சி மனத்தி லறுத்து. ககஎ.

அங்கிதனி லாகுதியுஞ் செய்க வறிந்துவிதி
சங்கரற்கு மம்பிகைக்குந் தான். ககஅ.

நெய்சர்க் கனாநெய் நிறைத்திலம் பாயசம்பின்
செய்கவவை யாகுதிசெந் திக்கு. ககந.

இயற்றிடுக யாமந் தொறுமிந்த வானே
மயர்ச்சி மனத்தி லறுத்து. கஉ௦.

மற்றையநா ளிற்சந்தி யோரிரண்டும் வாய்க்கவே
முற்றி மொழியின் வழி. கஉக.

ஆக்குவித்துக் கும்பம் பதின்மூன்று விற்பாலைத்
தேக்கி யவற்றுட் செல. கஉஉ.

ஸந்திதிடு வேதிகையின் மேலிவ் விரண்டாகப்

பொத்திடுக வத்திரமன் புற்று.

கஉக.

மூங்கிலினூற் பெட்டி முடைவித் தவற்றன்ன

மோங்கப்பெய் தேகறிகளும்.

கஉச.

முன்னா ஞபவசித்த வந்தணர்முன் வைத்தவர்க்கே

யந்நாள் கொடுக்கபரி வான்.

கஉரு.

கொடுத்திடுக வெண்ணிறத்த கோதனமுந் நான்கொன்

றடுத்த பரிவோ டவர்க்கு.

கஉசு.

தெண்டு கரசஞ் செருப்புந் குடைகொடுக்க

உண்டுகிவ நென்பார்க் குகந்து.

கஉஎ.

தேசிகனைத் தாள்பணிந்து செய்த திருவுருவர்

தேசிகனா லர்ச்சனை செய் வித்து.

கஉசு.

அகாடுக்கவணி யோடே குரவனுக் கென்னை

மீயடுத்தாளவாய் கைக்கொள்க வென்று.

கஉக.

சிகனை யர்ச்சிக்க தேசிகன்றன் நேவியொய்

மீச னிறைவியிவ ரென்று.

கக௦

பட்டாடை யாபரணம் பாரூர் பரியிரத

மிட்ட முறக்கொடுத்துற் றின்பு.

கக௧

கொடுத்திடுக கோதனமுந் கொம்புக்குப் பொன்னு

மடிக்குவெள்ளி தானு மணித்து.

கக௨.

கஞ்சந் கலசந் கொடுக்க கறக்கப்பா

லஞ்சலெனுந் தேசிகனுக் காரந்து.

கக௩.

ஆக்கும் பலத்தைச் சிறக்கவம லர்க்கணிந்த

பூக்கமல மற்றும் புரிந்து.

கக௪.

- ம. தவிழற் றுன முகந்தவற்றுக் கெல்லா
முதவலுமா மாமெனான் றுநத்து. ௪ - ௫.
- ம. திழையார் தாமு மிபற்றிகெ வ்விநான்
காந்த னனுமதித்தக் கால். ௧௬௭.
- ம. தசுனை யின் நிபெ செய்யேல் பலம்பி வண்
மெதசுகுன்றெ ரொயிதி தேர்த்து. ௧௬௮.
- ம. துழும் பிதாவு மமல னெனும்பழை
தாயுங் குரவனே தான். ௧௬௯.
- ம. துன்வாக் கிபத்தத யனாமில முதி
சுவன்வாக் கெனவே செளிந்து. ௧௭௦.
- ம. துன்மைப் பணுந விடுக நீசிதர்
புதியை யடைவார் பதம். ௧௭௧.
- ம. துச்சுனையில் லாரனைத்து மந்தத்திற் செய்வீசு
சந்திரனின் றன்னுல தாம். ௧௭௨.
- ம. துருமா லயன்றேவர் சித்தர் முனியர்
கரணிமனு மற்றையருந் தாம். ௧௭௩.
- ம. துன்னத் தொடங்கி முடித்தார்க ளிவ்வீசு
தன்னை வினியறிந்து தாம். ௧௭௪.
- ம. திவராந் திரிசீசாம வாரகிவ பூசை
சிவநீரதந் தம்முட் சிறப்பு. ௧௭௫.
- ம. தி மதுநாதிருந் காளத்தி மன்றா
செவெலையுள் விசிட்ட மே. ௧௭௬.
- ம. தில்வத்தின் மிக்க விசிட்டிலை பத்திரத்து
சிலிலை யலர்விதத்து மீங்கு. ௧௭௭.

மரிக்குநாள் வில்வத் தடிமணுடற் பூசி லிருப்பர் சிவபுரத்துற் றின்பு.	கச௭.
மரிக்குநாட் காசி மதுராதி வைகி லிருப்பர் சிவபுரத்துற் றின்பு.	கசஅ.
மரிக்கும்போ துன்னும் வடிவினை யாவி பரிக்கு நீனைவு பரித்து.	கச௩.
ஆதலினுற் சுற்றத் தவனாநினை யாதமலன் பாத நீனைக பரித்து.	க௩௦.
அப்பொழுது கேட்க வமலன்வே தாகமங்க ளப்பா லுறச்சுற்றத் தார்.	க௩௧.
அப்பொழுது கேட்க வமலனருள் பெற்றவர்வாக் சுப்பா லுறச்சுற்றத் தார்.	க௩௨.
நனவிற் பயின்றதனை நாணாளு மாவி நனவிற் பயிலுமே காண்.	க௩௩.
நனவென விம்மையினை நாடுக வம்மை கனவெனக் காணவெணின் கண்.	க௩௪.
அனுபா டணத்தறைந்தா மாக்கமுயிர் போம்போ தினுமுற் றொடர்ச்சியிசைப் பேம்.	க௩௫.
தானே முனைக்கு மிலிங்கஞ் சயம்புவது தானே வரந்தா வரத்து.	க௩௬.
ஆட்டுவித்தா ரவ்விலிங்கத் தவ்வாரத் தானைந்துந் கட்டும் விதிதன்னைத் தேர்ந்து.	க௩௭.
அரிப்பருறம் பாவ மனைத்து மதன்பி னிருப்பர் சிவபுரத்துற் றின்பு.	க௩௮.

சோமவாரகற்பம்.

சுந.

ஆட்டுவித்தார் தாமு மமிர்சவித மைந்தினையுந்
தீட்டும் விதிதன்னைத் தேர்ந்து.

கருக.

ஆட்டுவித்தார் சாமிளரீர் முப்பழமு மார்வத்தாற்
தீட்டும் விதிதன்னைத் தேர்ந்து.

ககூப.

ஆட்டுவித்தா ருஞ்சந் தனத்தினறுங் கற்புரந்
தீட்டும் விதிதன்னைத் தேர்ந்து.

ககூக.

ஆட்டுவித்தா ருங்கலச மாயிரத்தி னுஞ்சகந்
தீட்டும் விதிதன்னைத் தேர்ந்து.

ககூஉ.

ஆட்டியரிட் டம்பட் டணாசாத்து வித்தாருந்
தீட்டும் விதிதன்னைத் தேர்ந்து.

ககூங்.

பூட்டுவித்தா ரும்பொன்னின் பூஞ்சா விழைவிதமுந்
தீட்டும் விதிதன்னைத் தேர்ந்து.

ககூச.

கூட்டுவித்தா ரும்பனிதங் குங்குமஞ்சாந் தம்பனிநீ
தீட்டும் விதிதன்னைத் தேர்ந்து.

ககூதி.

குட்டுவித்தா ரும்வில்வத் தின்னெருடை மாலையொருந்
தீட்டும் விதிதன்னைத் தேர்ந்து.

ககூந்.

சாட்டுவித்தா ருங்கமழுந் தூபதி பாநிசுருந்
தீட்டும் விதிதன்னைத் தேர்ந்து.

ககூங்.

ஊட்டுவித்தா ருஞ்சாலி யோதனமு நெய்ப்பொரிப்புந்
தீட்டும் விதிதன்னைத் தேர்ந்து.

ககூஅ.

வெண்மை யரிசி விதஞ்சால்பாம் வெண்மையனை
யன்மைவிதம் பூரியவா யால்.

ககூகூ.

கோதி யுழுந்து குளமிளகு சீரகநெய்
யாதி யபூபவமிர் தம்.

(௪௪) கோதி . கோதமை.

விதியா னிவேதனஞ் செய்வீத் தவரு
மதியா யமலனே யென்று.

கஎச.

வெள்ளியகற் பூர்த்தாம் பூல மிசைவித்த
வொள்ளியர் தாழு முகந்து.

கஎஉ.

வெண்முத்தின் சுத்திரமும் வெண்கவரி யோரிரண்
முண்ணயந்து செய்வீத் தாரும்.

கஎக.

பாட்டுவித்தா ருந்திருமுன் னூடவுருக் கண்ணாடி
நீட்டும் விதிதன்னைத் தேர்ந்து.

கஎச.

பூட்டுவித்துக் கண்ணியரை யாட்டுவித்தா ருந்திருமுன்
நீட்டும் விதிதன்னைத் தேர்ந்து.

கஎரு.

பாட்டுவித்துக் கன்னியரைப் பாட்டுவித்தா ருந்திருமுன்
நீட்டும் விதிதன்னைத் தேர்ந்து.

கஎக.

தேசிகன் நீண்டுக செண்டாற் சிவன்முன்னே
வேசியர் கூந்தன் மிசை.

கஎஎ.

தீண்டிதலாற் றெண்டாற் சிரோதன் டியரெனுப்பே
ராண்டபிரான் முதியருக் காம்.

கஎஅ.

தாளங் குழன்மொர்தை தக்கை கிணைவீணை
காளங் கொடுத்தவருங் காண்.

கஎக.

பற்றுவர் முன்னம் பகர்ந்தபலம் பாகவித
மற்று விடுமே யவர்கரு.

கஅப.

சென்றந்த வாரத் தனிர்தெர்த்தி னூல்வணங்கி
சின்றமல விலக்கத் தோர்.

கஅக.

கண்டு களி கூரக் கண்ணினுற் கண்டடி
கொண்டிதயத துள்ளே குறிப்பு.

கஅஉ.

ஆட்டிநீர் சந்துமணிக் தார்வத் தலர்கூட்டி
பூட்டிநல் லன்ன முகந்து.

கருந.

கடமுதூப மாதிரியேத்தநீர் கருத்தாற்
நிகழுவே செய்க தெளிந்து.

கருந.

அதன்பின்னர் முன்னரன்ன மாநி ரீவேந்தி
ததனை யருந்துகதா மார்த்து.

கருந.

இப்படியே நாடோறு முட்டா தியற்றின
ரிப்படியி வுன்புற் றிருந்து.

கருந.

புக்குச் சிவபுரத்துட் போக விதமருந்தி
யெக்குணனு மெய்கண் டிருந்து.

கருந.

எரிக்குநா ளீசனுல செல்லாந்தம் பர
மரித்தருந்து வார்பேரின பர.

கருந.

தானே முனைத்த சயம்பு முடிக்காட்டி
மாணந்து மன்பா லருந்து.

கருந.

அற்றுவிடும் பாவவித மாகாற மெனமு
மற்றுவிடு மென்றறிந வாங்கு.

கருந.

அந்த விலிக்கத்தி னூட்டிய நீருந்த
வெந்ததும் பாவ விதம்.

கருந.

அருந்துக வார்வத் தமல விலிங்க
மருந்திய சேட வனம்.

கருந.

தீர்ந்து விடவே திரிந்த சிறிதன்ன
மீர்ந்துவிடும் பாவ மெலாம்.

கருந.

அடைந்தந்த வாரத்தி னுலயத்தின் முன்னும்
படர்ந்தபுல்லு மற்றும் பறித்து.

கருந.

(கரு) அதனின் முன்னேதிக்கயடெவ பொருள்கள் அருந்தென. வ.

ஒறுப்புமற ஆரு முயிர்க்கலகு மிட்டுக் கறுப்பு மெடுத்துக் கழித்து.	ககரு.
நீராலுங் கோமயத் தாலுநிதஞ் சுத்திசெய்வேர் சீரார் சிவபுரத்தைச் சேர்ந்து.	ககசு.
ஆண்ட வமல னருளாற் றிறோத்திருப்ப: வேண்டிய போக விதம்.	கக௭.
அணுவள வேசேனு மாதரவாற் கால மெணியுதவிற் பங்கி யிடும்.	ககஅ.
பருதியுப ராகம் விதிபாத மாதி கருதுங்காற் காலத்துட் கற்பு.	ககக.
அறிந்துவிதி காலவித மாதரவி னோடே சிறந்த சிவதருமஞ் செய்து.	உ௦௦.
யாண்டு மடைந்தார்த மிட்ட பலம்பலரே யாண்டுமடைந் தாரிட்ட மார்க்து.	உ௦௧.
விதிகாலம் பத்திர மாதரவு வீரார் பதியும் பெருமயனின் பாங்கு.	உ௦௨.
கற்றறிந்திக் காரணங்கள் செய்தார் கருமங்கள் பற்றிடுவ ரிட்ட பலம்	உ௦௩.
கற்றுணர்ந்தா ரின்றுலேக் காசினியுள் வாழ்ந்ததன்பி ஹற்றிருப்பர் சைவபுரி யார்.	உ௦௪.
இந்த விரதத் தியலியம்பக் கேட்டவர்க்கா மத்தவரன் கிங்கரரா வார்.	உ௦௫.
பரிவுறப்பார் தாரும் பரித்தவரும் பிண்கேட் டிசாயிபற்றும் பூசை யிறைக்கு.	உ௦௬.

(கக) உபராகம் - விரகணம்.

(௨௦௨) மாதிரிவார - பாவத்தினாலு மெடுத்துப் பாவாததிலிட்டுப் பெறுவியாவ

௨௦ - பாவம், ௨௦௨ - அறினெடுத்த நிலைபெறுவித்தல், பதி - கேட்கத்தக்க.

(௨௦௩) கிவசார - கவசம்.

இந்திர லோகத் திருப்பர் பதினாலவ
ரிந்திரர் னெல்லாமுற் றின்பு. ௨௦௭.

எழுதி யிதழிநு மிந்தூலை மையா
லமுகுறச் செய்தா ரவர். ௨௦௮.

மண்ணுலகில் வாழ்வார் மகிழ்ச்சியுறப் பின்றிளோப்பர்
விண்ணுலகிற் போக விதம். ௨௦௯.

ஆத்திரருக் கிந்தூ லறைகவறி விக்ஷவ
பாத்திர மென்று பரிந்து. ௨௧௦.

நாத்திரர் முன்னே நவிலே லநிவிட்டல்
பாத்திரமன் றென்றவரைப் பார்த்து. ௨௧௧.

உண்டு வினையு முயிர்க்கு வினையுட்டு
கண்டனுமென் பாராத்திர கர். ௨௧௨.

உண்டோ வினையு முயிர்க்கு வினையுட்டு
கண்டனுமென் பாராத்திர கர். ௨௧௩.

நாத்திரர்க்குப் போதிக்கு நாத்திரரு லைந்தழிவா
பாத்திர ந்ரயத்துட் பட்டு. ௨௧௪.

ஆகநிகர்க்குப் போதித்தார் தாமுமல ராலி-த
லாத்திரரும் பாவவித மற்று. ௨௧௫.

இருப்பர் சிவபுரத்து ளின்புற் றளத்துட்
பரிப்ப ரமலன் பதம். ௨௧௬.

சோமவாரகற்பம் முற்றிற்று

உ
சிவமயம்.

சோமவாரகற்ப சூசனம்.

இச்சோமவாரவிரதம் சிவராத்திரிபோலப் பகல்முச்சந்தியு
முடித்து இரவிலே நான்கியாமமும் பூஜோபகரணங்களைக்
கொண்டு விதிப்படியாச்சித்து ஊனுறக்கமொழிந்திருந்து பற்
றைநாட் சந்தியிரண்டையுமுடித்தபின், அந்தணர் அருந்தவ
ராதியரை அழுதுசெய்தித் துதன்பின்பு தான் சுற்றத்தவ
ரோடருந்து பாரணஞ்செய்து, ரிசுதிமைவிடுத்திருப்பதும், ப
கற்சந்திமூன்றுமுடித்து, இரவில் நான்கியாமமும் மானதமாகச்
சிவபெருமா? எ வறிபட்டிங்கொண்டு ஊனுறக்கமொழிந்திருந்
து, மறதினம் முற்கூறியபடி பாரணம்புரிந்து, பகன்ரத்தினா
யொழிந்திருப்பதும் ; பகற்சந்தி மூன்றையுமுடித்து, இரவில்
முணவொழிந்து, மறதினம் முற்கூறியபடி பாரணம்பண்ணப்
பகல்நித்தியாயொழிந்திருப்பதும் ; பகல்முச்சந்திகளையுமுடித்
து இரவிலே முற்கூறியபடி அந்தணராதியர்க்கு அமுதூட்டிச்
சுற்றத்தவரோடருந்துவதும் ; பகலிருசந்தியுடித்துப் பதிலைக்
துநாழிகைக்குமேல் நிழல்திரும்புஞ்சுடியமறிந்து, அந்தணராதி
யர்க்கமுதூட்டிச் சுற்றத்துவரோடருந்தவதும் என ஐவகைப்
படும். இவற்றினியையும் இவற்றிற்குரிய உத்தியாபனமும் அ
னுட்டிக்கவேண்டிய காலம் மாயலையும் அனுட்டித்தார் பே
றும் அனுட்டித்தவர் இன்னவென்பதும் இச்சோமவாரத்தி
லே சிவசந்தியிலியற்றங் கைக்கரியப்பேறும் இக்கற்பத்தி
னும்; திருவிளையாடற்புராணத்துணை மற்றும் பேறபெற்றார்
சரித்திரங்களை உபேச்சகாண்டம் பிரம்மாத்நரகாண்டம்
கடம்பலனபுராணம் முதலியவற்றினும் காண்க. விரிக்கிற
பெருகும்.

சோமவாரகற்பசூசனம் முற்றிற்று.

வருத்தமறவுய்பும்வழி.

தம்பவள்ளி மாணீம தமந்ஞ.

வருத்தமற வுய்யும் வெழி.

மிதயத் தலர்மே லிருந்து.

சூட்டுதலில் வாழி, த. தொண்ட.

கமழ், ஊபு, சீபா, ி காட்டு.

யங், செழுதழை மந், திறமெல் லாம்.

பாவனைமேல் செய்யும் பணம்.

[illegible]

- உள்ளோவல் செயவாளே காதன் மிகவுவப்ப
னுள்ளே செய புறச் யுசந்து ௨௩
- அலலாக்கைக் கில்லை யருவருப்பு மில்லை
கொலையுமில்லை யுட்புதை கூடி. ௨௪
- கொச்சத்துன் னிச்சிவென்று னீண்டவடங் கைப்பூண்டே
யுஞ்செழுத்தை நாவிலுஞ்சொ லாய்க்து. ௨௫
- சிவன்சத்தி யான்மாத நிறோதக் திமிசுஞ்
சிவமுதலைக் துதிப்பதை செய். ௨௬
- மென்றிடுகி மனறு னிருமலற்று னின்றிடுகி
பரமபுத்தா னுனபாலன் பால். ௨௭
- அருக்கன் சிவனென் றலகிற லாச்சி
நடுப்பாட சிவபுரத்தும் றின்பு ௨௮
- அய்யின்னக் கொபுரத்தை மீசெனெனக் கண்மீதொப்பு
பாடி மலம் வாப்தது மரின் படி. ௨௯
- நன்னு மிருந்துங் கிடந்து நடநதுந்நே
மென்றுஞ் சிவென்று வீட்டு ௩௦
- அரிப்பா யவல வினையினைத்து மாறவ,
திருப்பாய் சிவபுரத்தும் றின்பு. ௩௧
- வருத்தமறவுய்யும் வழிமொழிக பத்தாக
கொக்கச்சா லாசா ரியன். ௩௨

வருத்தமறவுய்யும்வழி முற்றிற்று.

உலகமெல்லாம் உருவெவற்றிவற்றென யுண்டி, உருவகனாகவருவான் என்பது
மேலும் உருவெவற்றிவற்றென யுண்டி, உருவகனாகவருவான் என்பது
மேலும் உருவெவற்றிவற்றென யுண்டி, உருவகனாகவருவான் என்பது
மேலும் உருவெவற்றிவற்றென யுண்டி, உருவகனாகவருவான் என்பது
மேலும் உருவெவற்றிவற்றென யுண்டி, உருவகனாகவருவான் என்பது
மேலும் உருவெவற்றிவற்றென யுண்டி, உருவகனாகவருவான் என்பது
மேலும் உருவெவற்றிவற்றென யுண்டி, உருவகனாகவருவான் என்பது
மேலும் உருவெவற்றிவற்றென யுண்டி, உருவகனாகவருவான் என்பது
மேலும் உருவெவற்றிவற்றென யுண்டி, உருவகனாகவருவான் என்பது

(௧) வெறுதலைதென்றது குகமுஞ்சுருக்கமுறை (௨) துதிப்பது

உ

கணபதிதுறை.

திருச்சிற்றம்பலம்.

உருத்திராக்கவிசிட்டம்.

காப்பு.

செக்க ரீரவீத் திருவுருவ னுனை முகன்
விகுதினங்கள் வீட்டுந்தன் மெய்யன்பாக்—கெடகணபதி
காட்டு மமலன் கமலவடி தன்கண்டு
லோட்டுல முலத துரம்.

சபாநாயகர்.

தீயலின் யழிவழுவா தீசனையர்ச் சிதது
முபலு முனிவரர்முற் றேன்றி—யயன்முதலீலா
காணமணி மன்றுணட மாடுங் கடவுளடி
பேணிமற வாமலிருப் பேம்.

சிவகாமசுந்தரியம்மை.

பேருயிரு னிங்காளைச் சிற்றுயிரைப் பெற்றோப்
பா ரிறுவா யாக்கிப் பரித்தடக்கி—யாமருளுந்
செய்யுமக ளங்க சிவகாம சுந்தரிதாள்
கையினலர் தூய்ப்பணிவாக் கண்டு.

(*) உருத்திராக்கவிசிட்டம் முலலாத என மாற்றுகோளாக,

(*) உருத்திராக்கவிசிட்டம் முலலாத என மாற்றுகோளாக,

விநாயகக்கடவுள்.

செய்யன் கரிமுகன்வெண் கோட்டன் நிகழைத்து
கையுடைய னைப்ப ரிடர்கழலான்—மையலினை
மாற்றுவான் பாதம் வணங்குவமெம் முள்ளத்துத்
தேற்றுவா மேலாஞ் சிவம்.

சு.

சுப்பிரமணியக்கடவுள்.

வதைத்துத் தயித்தியரை வானோர் துயரைச்
சிறைத்தவர்க்கு விண்ணளித்த தேவன்—மதர்த்தவிழி
வள்ளிமண வாளன் மலர்த்தா ளிணைபணிவாம்
விள்ள வினையாம் விடக்கு.

நி.

நந்திதேவர் முதலியோர்.

நந்திபத நந்திமா காளர் நறுமலர்த்தாள்
பந்த விடையின் பதமலருந்—தந்தைபதச்
துண்டமிடு சண்டியடி யுந்தொழுவார் தூய்மலர்கைக்
கொண்டுளத்திற் பேரன்பு கூர்ந்து.

ந.

காரைக்காலம்மையார்.

அனைத்துயிர்க்குந் தோன்றாத் துணையமல னென்னு
நினைப்பொடுமண் ணின்க ணிகழ்ந்து—வனத்தாலின்
மும்மலமு மெம்மைவிட முன்னோனை யாட்டுவித்த
வம்மையடி யெம்முடிவைப் பாம்.

எ.

திருஞானசம்பந்த ஸூர்த்திநாயனார்.

வெடுத்துறு மென்பை வியக்க வுலகெல்லாஞ்
சுந்தவிய லாற்பெண் ணெனச்சமைத்தான்—வந்தெதிர்ந்த
சாவகரை வென்று தறிநுதியின் வைத்தவிறற்
சேவகன்றாள் வைப்பாஞ் சிரத்து.

அ.

திருநாவுக்கரசு நாயனார்.

மன்னதிகை யீசன்முன் கூற்றா யினவாறே
யென்னுமிசை பாடி யிசையுடனே—யன்னவனா
விந்நிலமேல் வாகீச னென்னும் பெயர்பெற்றான்
றன்னடிவைப் பாமெந் தலை.

௩௪.

சுந்தரமூர்த்தி நாயனார்.

முதலை விழுங்கி முடிந்தன்றே போன
மதலைவரப் பாடியமெய் வாக்குக்—கதலிவனஞ்
சூழ்ந்ததிரு நாவலூர்ச் சுந்தரன்பா தந்தொழுவா
மாழ்ந்தழந்தாம் யாங்களவ லத்து.

௩௫.

மாணிக்கவாசக சுவாமிகள்.

ஞானக் கணிஞலே நாடு சிவன்மனித
ருனக்கண் காண வுலகிதனுண்—மானப்
பரிமேல் வரப்பனுவல் பாடினன்பா தத்தை
யுரிமையுற வைப்பா முளத்து.

௩௬.

நாயன்மார்கள்.

சன்கழுத்தைத் தானரிந்துந் தாரந் தனைக்கொடுத்து
மன்பருக்கு மைந்தன் கழுத்தரிந்தும்—வன்புறவே
சுண்ணிடந்துங் கைதடிந்துங் காண்டற் கரியனடி
சுண்ணினர்தா ளும்பணிவா நாம்.

௩௭.

திருவிசைப்பாவருளினோர். மெய்கண்டதேவர்.

மதுரகவி மாளிகைத்தே வன்முதலோர் செய்ய
பதமலர்க டம்மைப் பணிந்தே—யிதமுறவே
தேங்குபுனல் வெண்ணெய்நகர் மெய்கண்ட தேவனடி
தாங்குவமெம் முள்ளந் தனில்.

௩௮.

வாழ்த்து.

மாதவரு மந்தணரும் வாழ்க மழைபொழிக
கோதனமும் வாழ்க சூடிதம்மைத்—தாதையென
வோம்புமன்னர் வாழ்க வொறுக்குமன்ன ரற்றாமுந்
தேம்புகவுய்ந் தோங்க செகம்.

௧௪.

நூல்வந்தவழி.

புத்திக்கு முத்திக்கு மேதுமுனைப் புண்ணியர்க்குச
சித்திக்குங் கண்டி யதன்சிதம்பைப்—பத்தரெணக்
கண்டொப்பா மாகமத்துங் காந்தபுரா ணத்தனினுந்
தண்டமிழ்வெண் பாலினுந் முனை.

௧௫

பாயிர முற்றிற்று.

நூல்.

வானோர் வணங்கி மலவயிரி தான்மலரிற்
தேனார் நறுங்கொன்றைச் செஞ்சடையாய்—காளுடி
முப்புரத்தா ரெம்மை முரணழித்தார் மாலயனு
மப்புரத்தார்க் கொல்கினர்போ ரால்.

௧௬.

அழித்தவரை யெல்லாமெம் முள்ளத்தி லல்ல
லொழித்தருள்செய் வார்மற்று முண்டோ—சுழித்தபுனல்
சூடிமார்ந் கண்டேயன் றுஞ்சாமற் கூற்றுவனைச்
சாடிசாற் றுன்னையல்லாற் றான்.

௧௭.

என்றியம்பக் கேட்டிரங்கி யஞ்சேலஞ் சேலவரை
யன்றிப் பொருதழிப்பா மென்றருளிக்—கொன்றைமலர்
சூடினான் றுஞ்சா வரத்தார் தமைத்துணிக்க
நாடினா னத்திரமக் நாள்.

௧௮.

அம்பகங்கண் மூன்றினையு மாவகலாத்தித் தன்னையாசை
 னும்பரவ ராண்டா யிரமுறலு—கம்பகண்
 னீருநிதத தங்கீரிற் கண்டி மாகிகழ்ச்ச
 தாருதிக்க வுய்வா ரகதது

கவித்ததருக காம்பகத்தி லீரிற் கட்டு
 கவித்ததுவெண் கண்டிமதிற் கண்ணிற்—கவித்த
 தன்னிற் கரியவுருக் கண்டி தழுவியிழை
 தன்னி லுதித் தோங்கிற்றுத் தான்

அருக்கவம்ப கததுதித்த கண்டி யதன்
 வித்தவுருக் கண்டி யெழுத்த—தருதித்தபொரு
 கண்டித்தோன் றிற்றதனிற் காளவிட முண்டபொ
 கண்டன் கருணையாற் காண்.

உருத்திரன்கண் னீரி லுதித்தலினை குயபே
 ருருத்திராக கம்மென் னுண்க—தரிசருமுறந
 தன்னையவற்றை முறையுறவே சார்நிடுவா
 முன்னியம லன்ற ஓளுதது.

அருத்தவள மேயத் தணர்க்காகும் வேந்தாக
 குரிமைகயி லஞ்சிவப்பென் றோர்க—வரிமையதாம
 பொன்மை வயிசியர்க்குப் பூண்பதற்குச் சூத்திராகரு
 கன்மை கருமையென நாம.

அரிதாகில் வெண்மைதா னத்தணர்க்குச் செயமை
 யுரிமை யெனவே யுணர்க—வரிதாகி
 செம்மையும் பொன்மைதகுந் தேடவரி தேலதுவ
 கன்மை கருமையென நாம.

(20) கவித்த—பெய்தது. உருத்திராக—கவித்தோன்
 கவித்தவெண்மை

தம்மிவிழிந் தார்மணியைத் தாங்கலுயர்ந் தேர்க்குரித்தே
தம்மிலுயர்ந் தார்மணியைத் தாந்தரிக்கின்—வெம்மைமிகு
மென்றெண்ணி யேதரியே வெண்ணெயிழந் தேதரிக்கை
நன்றல்ல திங்கென்றே நாமு.

உரு.

எகமுக மாதிபதின் மூன்றுமுகந் தாளிநுவா
யாகும் விதத்தையதி தெய்வத்தை—யாகுலங்கள்
தீர்த்துக் கொடுக்குஞ் சிறப்பினையுந் தேர்த்துணாப்பாங்
கூர்த்தெழுந்த வாஞ்சையுளங் கொண்டு.

உரு.

எகமுகத் துக்கிறைவ னேக பரமசிவன்
போகும் பிரமவதை பூண்டவர்க்கு—மாகத்தா
ரேத்துமணி கண்ட னிரண்டுமுகத் துக்கிறைவன்
நீர்த்திடுமா வின் கொலையின் நீங்கு.

உரு.

மூன்றுமுகக் கண்டிக் கழன்மூன்றந் செய்வமா
மான்றபரி வோடே யணிவார்க்குக்—கீற்றவீனை
தீருந் தெரிவைகொலை மற்றைச் சிறுகொலையுந்
தீரு மெனவே தெளி.

உரு.

நான்குமுகக் கண்டிக் கதிசெய்வ நாலுமுகன்
ருங்கினர்க்குத் தீருநரர் தம்வதைதான்—பாங்குபெறு
மைந்துமுகக் கண்டிக்குக் காலாங்கி யோங்குபதி
சிற்துமிது தாங்கினர்க்குண்ட டங்கு.

உரு.

ஆறுமுகக் கண்டியினுக் காறுமுக னேயதிபன்
மாறும் பிரமவதை மற்றனைத்து—மேறுபுக
ழேழுமுகக் கண்டியினுக் கீசனீ னாகேசன்
பாழிரணி யத்திருட்டின் பாங்கு.

ரு0

(உரு) மணிகண்டன் - கீசனாடரத்தின, (உரு) அழல்மூன்றுகதி, பவமணன், பா
கன் ; அநிலிவா ஐயப்பினிநுறையுமைய கதி, அரணியிலெழுமைய பவமணன், முடி
மினலிறுமூன்றுமைய பவமணன்கதென் ; க (உரு) காலாங்கி - காலாங்கி சிறுநதநினை

எட்டுமுகக் கண்டியினுக் கீசன் விநாயகனே
கட்டினருக் கெட்டுமுகக் கண்டியினை—விட்டொழியுந்
தேசிகன்தன் பாரிதனைத் தீண்டிய தீவினைபொற்
காசினைக்கொள் கன்னமுட்போங் காண்.

வாய்த்தமுக மொன்பதுக்குத் தெய்வம் வயிரவனே
தேயத்திடுவன் கொன்றவினைத் திங்கனைத்து—மேத்தமரி
பத்துமுகத் துங்குப் பதிபேய் பயந்துபோ
மித்தையணித் தார்க்கரவு மிச்சுறு.

எனா தசமுகத்தை யேற்றிலங்குங் கண்டியினுக்
கேகா தசருத் திராரிறைவர்—வாகநா
மிக்கண்டி பூண்டாருக் கேயும்யா கங்கனெலாய
விக்கினங்கள் வீடும் விரைந்து.

ஆறிரண்டு வாழ்முகத்துக் காழித் தியர்சேவர்
கூறுபெறக் காதுகணிற் கோத்தணிவாரக்—கூறுகள் பேராக்
துட்டமிரு கங்கள் சுழன்றுவிறைந் தோடுமுளத்
திட்டபல மும்வருமென் றெண்.

சு. 9.

எழுமாடிரு மூன்றமுகக் கண்டியரி தாமதுமூன்
 னூழின் னலத்தார்க் குறும்பனைத்—தாழ்வறவே
 சென்னியிசைத் தாங்குகுந் தெய்வம் பரமசிவ
 னுண்ணூலம் புத்திமுத்தி யுண்டி. (கந்.)

[illegible]

62/

உருத்திராக்கவிசிட்டம்.

சினையிற் சிரத்திற் செவியிற் களத்திற்
றகைமையுறு மார்பு தனினும்—வகைபெறவே
வாகுமணிப் பந்தத்தும் வாய்க்க வணித்திக
புகழூற வெண்ணுமுரைப் போம்.

Figure 1

சரிக்கசிகை தன்னிலுற வொன்றிசா நைதார
 றரிக்கசிரந் தன்னிலா முறு—சரிக்கசெவிக்
 க்வவாறு தறபுருடத தாற்கண்டத் தெண்ணுன்கு
 மவ்வா நெகாரத்தி னுல்.

265

செம்பொன்னி னூல செவிக் கொவ்வொன் றுஞ்செந் தக்க
செம்பொன்னி யாந் வெள்ளி யாற் செறிக்க—செம்பி னுமா
முத்தமே செம்பொ வெள்ளிந் வெள்ளி மத்திமமே
கைத்தெம்பு தாந்களிட்டங் காண்.

Fr. H.

ஏன்றுமே மேற்படி முரட்சி எணிக்கிடுக
கெண்டும் வியோம வியாபினியே—யொன்றிது
மக்திர மெண்ணிரண்டு வாசுவிலீ ராறுமணி
பத்தஞ் சனக்தென்று டார்.

 $\{f_n, g_n\}$

மாதிரிமுன் கைக்கும் பிராசாத மேடத்தில்
 னைஞ்சொருமூன் றோடொருநா றுமாலே—முந்நைவிலே
 மாயவறம் வாய்க்கமணி மாப்பி னணித்திடுக
 கயுங் கருத்தார் கரு.

FD.

[illegible]

ஆசையினோடொன்றுமுத லாயிரமத் தந்தரிததா
ராசறவாய்த் தந்தமறை யாகமமு—மாசறுங்குந்
தெய்வஞ் சிவனென்று தேறினர்க்குத தேனுவின
யர்வளவீந் தார்பிறப்பற் றார்.

சு ௧ சஉ.

கண்டி யிணைப்பூண்டார் காதுவித துள்ளிமுத
லுண்டிடுதல் செய்யா துவா, தொழிர்க்க—துண்ட மெய்
பட்டாருண் டெம்மதும் பாசானக விழ்ச்சுழி புட்
பட்டாழ்ச் சமுதா பதைத்து

சு ௨.

அயனாசற்கட் டோன்றியவற காக்குமுறை நயரு
நயனங்கண் மூன்றுடை ய நம்பன்—வியனுடை ய
கண்டிப் புடையுறைவ னென்றே கருதிடுக
வுண்டிப் பிறப்புமொழிப் பேரா.

சு ௩.

ஒருமுகத்தி னோடே யொருமுகமே யெயு
பிறுமுகத்,தி னோடிசண்டே யெயுந்—நிருமுகத்திற்
சேர்க்க நிருமுகத்தைச் செப்பியலிவ் வாற்றிநூற்
சேர்த்திடுக மற்றதனைத் தேர்ந்து.

சு ௪.

அடியினடி யொன்றமுடி யந்தத்தி னொன்ற
விடையிற் பறளமுத் தேயத்—நொடைசெய்க
வன்றிப் பிரமக் கிடந்தியா விற்பந்த
மொன்றவிழை யான்முடிவ வேர்ந்து.

சு ௫.

உத்தமமே யாமலகத் தின்கனிக்கொப் பானகண்டி
மத்திமமா கும்மில் தை வண்கனிக்கொப்—பித்தலசது
ண்சஞ் சணவித் திணையென்ன வேந்னைக
பாசவிதம் பாற்றினைப் பார்.

சு ௬.

(௧௪) சபிதாபாசுதாம பிறப்பறந் தாவனக

(௧௨) இசை — இசை — திவிலிசை — சபிதா (௧௩) கணவிதம் — சபிதா

முத்திக்கை யைந்தினுன் முற்றுஞ் செபமாலே
புத்திக்கு நூற்றெட்டா கும்புகலி—னத்தமுமாம்
பாதமுமா முச்சிதனி னுயகந்தன் னைப்பதிக்க
வோதுகதொட் டேமுடியை யும்.

ச.அ.

இலங்கித்தா னுயகத்தைப் பாவந்தா னேயு
நிலங்கியா தேதொட் டெணுக—பலம்பெருகு
மேருவினே யின்றியே கோக்கலுமா கும்வியரை
மேருவி னெவ்வாது வீறு.

ச.க.

இரண்டுமுகக் கண்டிசெப மாலேக் கிசையா
திரண்டிட னென்று மிசையா—திரண்டிடேன
பத்துமுக மும்பதின்மூன் றம்பழுது மற்றரசுத்து
முத்தம மாமென் றுணர்.

ரு.௧.

ஆறைத்து வெற்றியினே யாதரிப்பார்க் கையைந்தோ
டாறுமறி ராதரிப்பா ருக்கருக—மாறுடனே
பத்துமர ணத்திற் பதினைந்து மற்றையன
குத்திரததின் மாலேமணி கொள்.

ரு.க.

(ச.௧) இரண்டு - ஆறையவரு, பாதம் - காற்பவரு, தாலாணிகைக் கவிரிவாய்ந்த
புத்திமாலே புவவாற்றின் பழிவினாகக் கோபுரவடிவிற்கோதது, ஆதியாகசொ
புத்திமாலே, ஆவவவ்விலக்கங்களுக்குப் பிரதலியமாகக் மேருமலியைக் கோதது
இரண்டுமுகம், தாலாணிபாசியாகக் செபமுது மற்பததி திதிசெபமென்றும், குதா
மணி பாசியாகக் செபமுது சாகராசெபமென்றும் கூறப்படுமாதலின், சாகரா செபமுது
செபமுதுமென்றும், “குதாசெபமுதுமென்றும்” என்றும்.

(ச.௨) இவ்வெதென - கடந்தன

(ச.௩) இவ்வெனச் செவ்வதென்றும், ஆமணி சாந்திகும், இருபத்தொருணி தனவி
சத்திகும், இருபத்தெட்டுணி புழுதிக்கும், முப்பதுமணி தனலாபத்திற்கும், முப்பது
பத்தெட்டுணி வெற்றிகும், இப்பதுமணி காமிகனமபிரவாதத்திற்கும், துறநாதுமணி
சாந்திகுதிக்கும் கொள்வதும் உண்டென்றும் இவை தாம் கூறப்படுமாதலின் இவ்
வெனச் செவ்வதென்றும்.

குணிதமிரு நான்கங் குலியினிரே ஊக்ககாங்
குணிதமொரு நூற்றெட்டுக் கூடும்—துணை ௭ங்கின
புதவிழி பிக்குச் சதத்திரயம் புண்டரிசு
வித்திணைக்கஞ் சூராய் விடும்.

நுஉ.

மூன்றபுத மாகும் பவளம் தனின்முறையா
ஹான்றபடி கசுதொருநூ ருயிற்ஞ்சங்—கின்றிலங்கு
மு, ரி நுக்குக் கோடி குசைமுடிச்சி வரங்கோடி
ய்ததனையென் நெண்ணிலைக்கண் டிக்கு.

நு௩.

விததுப் பலாசின்வெண் சந்தனஞ்செஞ் சந்தனத்தின்
விததுஞ் செபிக்கை விதியாமுன்—வைத்த
குசைக்கிரங்கிக் கொக்குமெனக் கொள்க விவற்றைப்
பசைக்கேது வென்றெணிப்பார்ப் பார்.

நு ௪.

ஹரிதாநிற் கண்டி குசைக்கிரங்கி யாதி
யுரிமை பெயனவே யுணர்க—விாலிணற்
செய்யிற் சொப்பினிகள் சேருமச னுற்செய்யெல்
செயகசெப மற் றவற்றூற் றேர்ந்து.

நு ௫.

இத்திரதிக் காதுமினை நோக்கியிருந் தேசெய்க
சித்தனைசெய் வார்போகந் தீட்பிணைக—மித்திரதூர்
மோகன மாகருட முச்சா டனமுத்தி
சாகுமர ணம்முறையாற் ரும்.

நு ௬.

படிதவொளி போலப் பரமனைப்பா விக்க
விவவாரசன் பாச விதத்தைத்—தொடுவாரும்
புத்திவிதத் தைச்செருக்கும் போதுபுரி தீவினையைக்
கைத்துவிடு வார்தாமும் காய்ந்து.

நு ௭.

(இவ்) குணிதம்-அஷ்ட (இவ்) முத்திணைத்திரதிக் பதிக் காமகனிகப்பனபது இவ்
புராணம் (இவ்) பசை - இலாபம். (இவ்) போகாதிட சடையும ஹையாத சித்தி
செயவா இத்திரதிகாதினை நோக்கியிருந் செய்ககென இவ்யம்.

மாரணத்தைச் செய்வாதன் மைநிறம்போ லேந்னைக
காரணனைப் பொன்போற் கருகி நிக—பேராதே
நிற்கும் ப'ந்னைவார் கிஞ்சுகம்போ லேந்னைக
வந்நமுற வாக்கு மறித்து.

செய்வாதாயம் போதெனவே சித்திக்கு வெற்றியுண்டா
யெய்விடத் தூங்கொண் டிடவெணுவார்—கௌலையுட
னாச்சா டனம்புரிவார் தூமந்தம் போதெனவே
யிச்சித்தித் தெய்வத்தை யிங்கு.

தரிக்கவடந் தர்ச்சனியி லாகருட ணத்திற
றரிக்கவடந் தர்ச்சனியி லாகருட ணத்திற—றரிக்கவடந்
புத்திக்கு முத்திக்கும் புத்தி சனியினைய்
லித்தனையந் குட்டந்சொட் டெண்.

மாரணத்தி னுச்சா டனத்தின்மற் றைப்பினைக்கின்
நாணமா குங்கனிட்டத் தங்கூட்ட—மாநாநெய்
புத்தியை மத்தி லனாயிடுகையி னங்கூட்டம
வைத்துப் செபிக்கை வறம்.

பாடல்களின் மீதும் செல்கின்ற வரமலவெக
காலையிலு மென்றே கருதின—மாலைக்
கையிருபத் தேழுவெண் பட்டிற் பருத்தி
மருதமு வரவலவென் றெண்.

முதலுக்குப் பிங்கலையி னோடினுயிர் தான்மொழிக
புதுநிற் கிடையிற் புகன்றிடுக—வொத்தியங்கி

(உ - 21) பரம குணத்திதழப்பத மீதானவர் இவ்வாறியிப் பரம குணம் விடப்
பொலிவோருவகம் விடாமைமீது இவ்வாறியிப்படிவம் வந்தகமாயது விடா
மீதானவோருவாறியி அபிவிருத்தி (சம) குருகுமார் இவ்வாறியிப் பரம
குணம் மீதானவோருவாறியி அபிவிருத்தி குருகுமார் மீதானவோருவாறியி
குருகுமார் மீதானவோருவாறியி அபிவிருத்தி குருகுமார் மீதானவோருவாறியி

உருத்திராகங்கவிசிட்டம்.

விவ்விதன் டி னுட்புத்தி முடிந்தபடி வாய் வசைக
வெவ்வாழ்நன் மைக்குமிது வேது.

மந்தணமுன் மூவருமோங் காததேர டார்வத 37
ஸெந்தெழுத்து முச்சரிக்க வன்புலந்த—னவன்செ டுதமு
பாங்கெ லெமககென்று குத்திநர் தாம்பகாக
வொங்காபக தன்னை யொழிந்தது.

மந்திர மானத மந்தமொலி யென்றுமூன்
நிந்தலிதந துணமா னதமெணத்தான —பந்திரதன்
யுச்சரிக்கை மந்தம் பிறருணதா தோவா
மூச்சரிக்கை யென்றே யுணர்.

துந்தருங் கேட்க வறையுமது தானெலியோ
வின்னவொலி தானத் தணியிற்று—நன்னிலைமை
யானாய் குத்தி னருக மெனவறிக
யுன்னவினை போட்டவறு வார.

மானதந்தான் முத்திரகாய் புத்திமுத்திக் காமந்த
மேனையொலி குத்திரங்க ளெட்டினுக்கா—மானதசதை
யோதுகமே லெற்றிவட மந்தையொலி மந்திரிவை
யோதுக்கி றோடவட மோர்ந்து.

துகர்ப்பந்த சகாப்பமென வாகுமிரு பேத
மகர்ப்பந் தியுனமற வாக்கல்—சகாப்பந்தா
னுன்னிக் கடவுளடி யுச்சரிக்கை மந்திரசதை
யுன்னசெப மேவரமென் றெண்.

(37) உருத்திராகங்கவிசிட்டம் ஒலிபெய வாதகலிபாப வடபுன்

(38) உருத்திராகங்கவிசிட்டம் உருத்திராகங்கவிசிட்டம் உருத்திராகங்கவிசிட்டம்
உருத்திராகங்கவிசிட்டம் உருத்திராகங்கவிசிட்டம் உருத்திராகங்கவிசிட்டம்
உருத்திராகங்கவிசிட்டம் உருத்திராகங்கவிசிட்டம் உருத்திராகங்கவிசிட்டம்

அங்குட்டந் தர்ச்சனியு மாகு மொலியினுக்கே
யங்குட்ட மதநிமையு மந்தத்தா—மங்குட்டந்
தன்னோ டநாரிகையுந் தான்மா னதத்தாகு
மின்னுமொரு மாலையிசைப் பேம்.

௬௧

ஆடகத்தாற் பண்ணுவீக்க வங்குட்ட மாலையினே
யீடுபெற வெள்ளியினு மாரியற்றன்—மாடில்லார்
செம்பினுஞ்செய் தேகா தசக்கண்டி ஸயச்செய்க
சும்பி னனாமிலையி னால்.

௬௦.

மடிதூயில் வாத மசக்கத மாதி
விதிக செபஞ்செய்யும் வேலை—சுடிதொடேல்
சோம்பு முரியே றுரிசனாப்பா ரேல்சொல்லேல்
வேம்புனய சொல்லின் விதம்.

௬௧

தரியேல் சிரங்குளத் தன்னிற் படத்தைசத
தரியேன்மெய்க் கஞ்சகந் தன்னை—யிருவிவிரே
லாதரவி னொட்டகமே யாடுகர நாயெருமை
யேதமுள பன்றியும்பா ரேல்

௬௨.

மத்திரததை யல்லாத மற்ருளுசொல் லைச்சொலி
மத்திரமாங் கண்டி வடங்கரத்திற்—பந்திததே
யில்லறத்தை யோடபுவோன் றுணியற்றி னால்விரத்தன்
சொல்லுகமுன் சொன்னபடி சூழ்த்து.

௬௩

(௨௪) ஆடக தர்ச்சனியு மாகு மொலியினுக்கே
யங்குட்ட மதநிமையு மந்தத்தா—மங்குட்டந்

(௨௫) அலையாநியனை மசக்கத மாதி
விதிக செபஞ்செய்யும் வேலை—சுடிதொடேல்
சோம்பு முரியே றுரிசனாப்பா ரேல்சொல்லேல்
வேம்புனய சொல்லின் விதம்

(௨௬) மடிதூயில் வாத மசக்கத மாதி
விதிக செபஞ்செய்யும் வேலை—சுடிதொடேல்

சைவரெலே தன்மலிழமுற சாலேகோ சாலேதன்னிற்
ஹய்யதன தாச்சிரமத் தம்.

எக.

ஏன்றென்றே யாகு முருச்செபிக்குந் தன்மனையி
லொன்றுநா றுமாக்க னொன்றுமெலைக்—கொன்றுதா
நுயிரமா மாற்றிங் கலாயி னயுதந்தா
னையுங் கடற்கணாக்கென் றென.

அப.

குன்றத்தி னுச்சி குலவு தபோவனத்தி
னென்று றியுத மெனவுணர்க்—வொன்றுமெர்ரு
கோடிசிவ னுலயத்திற் சந்த்நிகு ணிப்பரிய
கோடியுறு மென்றுளததிற் கொள்.

அக.

கருமா னுரிஞான விர்த்தியினைக் காட்டும்
வரிவேங்கைத் தோன்முத்து வாய்க்கு—முரமுடைய
கம்பளந் துன்பங் களையு மிழைக்கலங்கம்
வெம்புமுட னெயினைவீட் டும்.

அஇ.

மரப்பலகையாக்கும் வறுமையினை வன்கல்
வருத்தும் பிணியால் வடிவை—புரத்தநிலந்
துன்பந் தருமிவற்றை யெல்லாந் துறந்துறைக
வன்புடன்முன் சொன்ன தனத்து.

அஈ.

முடக்கி முழந்தா னிரண்டு முறையா
லடக்கியடி தன்னோ டடியை—யிடத்தொடையு
னொன்ற வலப்புறத்தாள் வைத்தோங் கிடவுட்கண்
னென்றியுற நாளினுனி யோடி.

அஉ.

(௩௩) இவற்றையெல்லாமென்றும் சொல்லாற்றலாய் மற்றை வேறுவாகனமுதலியவுக
கொக, வேறுவாகனம் தரித்திரம், திரளுசனம் தோத்திரசம், பல்லவாகனம் தித்தம்ப
க்கம், வந்திராகனங்களுள் கரியவஸ்திராகனம் அரிசாரக்கிரியை, மிகுந்தவஸ்திராகனம்
வெய்திக்கிரியை, வெள்ளைவஸ்திராகனம் சாத்தியாதிரிதி, மறைவஸ்திராகனம் விடாதி
திவிரதி, தித்திரகம்பளாகனம் தம்மாத்தித்திதிகள அசிகருமெனபதும் ஸுற்றணிபே.

இருக்குமிது தன்னைவீ ராதன மென்றே
யுரைக்குரிய வில்வா தனத்துற—றருச்சிக்க
வாதியடி தன்னைச் செபிக்கபது மாதனமு
நீதியென வேந்நையாய் நீ.

அந்.

ஆவாந னுதிசயம் புச்சிவலிங் கத்தினிலை
யோவாதே நின்மலனாங் குற்றிடலா—லோவாடே
கண்டியினு நற்பன் கடவுளத னுனிதற்குங்
கண்டிலை யாவா கனம்.

அர.

ஆயினுஞ்சொல் வாமீங் கருச்சிக்கும் பாங்கினையும்
வாயின் மனத்தின் மகிப்பரிய—தேயன்
சிவனமலன் செப்பிய வாகமத்திற் றேர்ந்தே
பவமுயிர்க்குத் தீரும் படிக்கு.

அங்.

சத்தியோ சாதத்தாற் கெளவியத்தைத் தானாட்டி
யுத்தரத்தி னுற்பிசைந்சொண் மாலையனைச்—சுத்தநீ
ராட்டியகோ ரத்தா லழற்றுபங் காட்டியே
யோட்டிகுவீ ரம்புருடத் தோடு.

அஅ.

தனித்தனியே யீசானத் தாலே சதக
மெணிக்குறையா தேசெபிக்க வெக்குங்—கணித்திடுக
நாயகத்தைத் தொட்டே நலமார் பிரமங்க
ளையச் சதங்குறையா தே.

அக.

(அ) வலுதொடைபுர இடப்புரடகால் வைப்பதும் வீரதனமேயும் இதனை “அவ
கியே வீர தனமுமாய் காமிடக்கா, நெனநெடைமே லொன்றை செறி,” எனது
பசுவசையகெறித் திரக்குறையுமுணாக, பதுமாசனாவது - உயரவகையகா மெற்றேன
இரண்ட புறவகையையும் இருதொடைமீது மாறிவைப்பது. குதிகைப் பிசுத்திற்குக் கிழி
சுதி இடகைகளால் இருகாற்பெருவீரலகைய பிடித்திருப்பதும், இடகைகளையும் சமபுட
மாகச்செய்து மடியிலவைப்பதும் பதுமாசனமெனப்பெனும் சொகாலத்திற் கொள்வது
நாதப்பாடல் பெயராக. (அக) உததாதிசையை நோகரும் வாமீதேவததை உததாதிசை
ரூ. பிசுத்தல - சனநி ஆலமயிசு சுததிசெய்தல.

திகழச் சிவலிங்கத் தன்னிற் சிவனைப்
புகழப் புரிபூ சலைபோ—னிகழவே
பாபகந் தன்னி லருச்சிக்க நாண்மலரா
லையவுப யோகமினி தே.

சிவபத்தர் கைக்கண்டி தானத்தைச் செய்தோர்
பலமற்று மேலே படர்வர்—சிவனுற்ற
புற்புரியும் புக்கிருந்து நம்பனரு ளாற்பாசம்
புகிடத்துய்ப் பார்பேரின் பம்.

தெரிசிக் தும் புண்ணியத்திற் றேறினொரு கோடி
பர்சிக்கு னொருமெனப் பார்க்க—பரிசுத்த
நாகிபெ தாங்கி வைற்றினதி கஞ்செபிக்கு
னாகும் பலமளப்பா ரார்.

கண்டியணித் தார்,தம்மைக் கண்டவுட னேபணியார்
பண்டை நரகிற் படிந்தழிவர்—கண்டியினைப்
பூண்பானைக் கைதொழுது பூசிப்பார் மேற்புரியிற்
காண்பார் கடவுளடி கள்.

திருநீற நெற்றி தரியானே யாகிற்
பரிவுறமெய்க் கண்டிபரி யானே—லருமறையின்
வாக்கியத்தி னாலே மகம்புரியு மந்தணன்ற
னுய்க்குவொன் கொள்ளா னலம்.

துயிலும்போ துஞ்சலம லஞ்சொரியும் போதும்
பயிலும்போ தும்பாரி பாய—லயர்வாக்கு
நோயிற் பிறப்பிறப்பா ருசத்தி னுந்தரியேற்
காயத்திற் கண்டியெனுங் காப்பு.

(அ) மேல - சுவர்க்காதிபதங்கள்.

(ஆ) நாங்கின ஆயிரகோடி நடந்ரு பலமெனாதொரா.

(இ) காபத்தென - கண்டபுனை நோவணிபுனை கூடியவதில் பிறந்த.

காய மொருவும்போ தோர்கண் டியைவிழுங்கி
மாயுகர்ந்தா மாய மனத்தின்றி—யேய்வ
ருருத்திரலோ கத்தி னுதிப்பினுமீங் கேயா
சரித்தமலன் றுளையடை வார்.

௧௦௭௬

உட்டி யிடினே கழுத்தினுறக் கண்டியினே
விட்டிடலை வீயும் பொழுதுயிர், நான்—கிட்டி
யுருத்திர லோகத் துறையுமணி சாணே
பரித்திடினார் சொல்வார் பலம்.

௧௦௭௭

நன்றுகெடு நீரி னெருப்பிற் பொழி மழையில
வென்று புலன்களோப்பே றுர்வெறுத்து—மொன்றினர்கள்
புத்திமுத்தி கண்டியெளி சிற்பூண் டவைபொருந் தாக
கொத்தையருக் கேகதுதுணை கூறு.

௧௦௭௮

பூணுறக் கண்டியினப் பூசைபுரி வாரபலத்தைக்
காணு ரெனவே கழறுமறை—நாணுகே
பூண்டுசிவ பூசைபுரி வார்புருத்து மேற்புரத்துக்
காண்டிருப்பா ரீசன் கழல்.

௧௦௭௯

புண்டிரிகத் தோன்மாயன் புத்தேசரிர் கோன்முனிக்
ரண்ட மரிக்குமர னெங்கறஹங்—கண்டியினப்
பூண்டு தமக்குப் பொருந்தவிகா ரம்புரிந்து
காண்டிருப் பார்த்துட் ளாம்.

௧௦௮௦

காய்த்துத் தவிசிட்ட தென்னநரர், குக்கண்டி
வாய்க்கவிது சன்னைமதி மாமனிதர்—நாய்த்துயருன்
பாறதகண் டத்துப் பரித்துமரித துப்படிவர்
கூரிடரா ருங்கீழ்க் குழி.

௧௦௮௧

சரித்தே யுரத்திற் சதாட்டக மாலை
பரித்தே யமலன் பதத்தைக்—சுருத்தி

னடப்பவர் தாமடி தோறு நணுவர்
படிப்பரிமா யாக பலம்.

க0௨.

சூட்டி யலரைத் தொழுதணிவார் கண்டிவடம்
லீட்டிவினைத் தீமை விதமனைத்துங்—கூட்டினையு
மிட்டுவிம லன்புரிபுந் கின்புற் றநாதிமலக்
கட்டறக்காண் பார்ந்த களம்.

க0௩.

கண்டியரி தாகின்மண் ணிலே பணிக்கண்டி
கொண்டணிவார் மூவேழ் குலத்தோடும்—பண்டைவினை
லீட்டிவிண் ணாவ ரெனின்வியன் கண்டிக்குக்
காட்டிடுவா ரார்பலத்தைக் கண்டு.

க0௪.

வத்திரத்திற் சூழ்ந்திந்த மாலைவினைப் பெட்டகத்து
வைத்தெடுத்துச் சந்திதொறும் வாய்க்கவே—சுத்தவுடற்
பூட்டிகு பூட்டில் வினையனைத்தும் போக்கியே
காட்டிடுவா ரீசர் கழல்.

க0௫

பொன்னுலகம் வெந்நரகம் புண்ணியபா வம்புரிவார்
நினமலனு முண்டென்று நிச்சயித்தா—ரிந்நிலைமை
யாத்திகரே யார்கண்டா ரம்மைப் பலமென்பார்
நாத்திகரென் றேயுளத்து ண்டி.

க0௬

நாத்திகர் கேட்க நவிலற்க விந்நூலை
யாத்திகர்க்கார் வத்தா லறிவிக்க—வாத்திகருக்
கன்பா லுணர்த்தினரு மாறாய்ந்த வாத்திகரு
மின்பார்ந் திருந்து நிலத் தின்.

க0௭

சேர்ந்துசிவ லோகத்தை யங்குளபோ கந்தினைத்துத்
தீர்ந்தொடுங்கு நாளிற் செகமெல்லா—மார்ந்தவிரு
ணிங்காதே நீங்கி நமலனரு ளாற்றினைப்பர்
பாங்காற்றஞ் சத்தியினின் பம்.

சிறப்புப்பாயிரம்.

சாற்றினனே கண்டிவரந் தன்னையெணிச் சம்பந்த
ஹற்றினையுஞ் செஞ்சடைமேலார்வித்தான்-கூற்றினக்கொண்
றந்தணனைக் காத்தா னமர்த்திலங்கு தில்லைவனத்
தந்தமிலான் றண்ணருளா லாய்த்து.

உருத்திராக்கவிசிட்டம் முற்றியு.

திருச்சிறம்பலம்.

சிவமயம்.

உருத்திராக்கவிசிட்டஞ்சனம்.

இவ்வுருத்திராக்க விசிட்டநூலிற் கூறப்படாதனவாய்
வேறு சிவாகமாதிகளில் கூறப்பட்டுள்ளனவற்றில் அண்டைக்
கின்றியமையாதனசில சுருக்கிவிளக்குதம்:—இவற்றை மேற்
படி நூலில் இயையுநோர்க்கி ஆங்காங்குக் கூட்டிக்கொள்க.

சந்திரநேத்திரத்துதித்தநீரில் பதினாறுவித வெண்ணிற
வுருத்திராக்க மரங்களும், சூரியநேத்திரத்துதித்த நீரில்
பன்னிருவிதச் செந்நிறவுருத்திராக்க மரங்களும், அக்கினி
நேத்திரத்துதித்தநீரில் பத்துவிதக் கருநிறவுருத்திராக்க மரங்
களுமாக மூப்பத்தெட்டமரங்கள் தோன்றின. அவற்றுதித்த
அம்மணிகளில் உன்னதமுடையபங்கமே முகமும் உன்னத
மில்லாதபங்கமே அடியுமாம். முககணிதங்களை இரேகைகளைக்
கொண்டே அறியவேண்டும். அவற்றின்மூலம் பிரமதேவரும்
நாளம் விஷ்ணுமூர்த்தியும் முகம் உருத்திரமூர்த்தியும் சேச
ரங்கள் சகலதேவதைகளும். அவை பதினாறுமுகம்வரையும்

உண்டு. அவற்றுள், ஒருமுகமணிதரிக்கில் சிவபெருமானுக்கும், இருமுகமணி தரிக்கில் சிவசத்திக்கும், மூன்றுமுகமணி தரிக்கில் மும்மூர்த்திகளுக்கும், நான்குமுகமணிதரிக்கில் பிரம தேவருக்கும், ஐந்துமுகமணி தரிக்கில் சதாசிவமூர்த்திக்கும், ஆறுமுகமணிதரிக்கில் சுப்பிரமணியக்கடவுளுக்கும், ஏழுமுகமணிதரிக்கில் சத்தமாதர்களுக்கும், எட்டுமுகமணி தரிக்கில் அஷ்டாவதிகியேசுரர்களுக்கும், ஒன்பதுமுகமணி தரிக்கில் கங்கைமுதலிய நவதிர்த்தங்களுக்கும், பத்துமுகமணி தரிக்கில் பத்துத்திருப்பாலகர்களுக்கும், பதினொருமுகமணிதரிக்கில் பதினொருருத்திரர்களுக்கும், பன்னிருமுகமணி தரிக்கில் வீஷ்ணுமூர்த்தியாகிய வாசுதேவர் முதலிய பன்னிருவர்களுக்கும், பதினமூன்றுமுகமணி தரிக்கில் சதருத்திரர்களுக்கும், பதினாறுமுகமணி தரிக்கில் அசுவினிதேவதைகளுக்கும் அஷ்டவசகர்களுக்கும், பதினேந்துமுகமணிதரிக்கில் சந்திரன் வருணன் முதலியவர்களுக்கும், பதினாறுமுகமணிதரிக்கில் மூப்பத்து முக்கோடி தேவர்கள், பிரமதேவர், வீஷ்ணுமூர்த்தி, சிவபெருமானென்றும் அனைவர்க்கும் பிரீதியாகும்.

இம்மணி தரிக்கப்பெறுவோர் எத்தகையரே யாயினும் அவர் சீவன்முத்தரேயாவார். ஒரு சுணங்கன் தரிக்கப்பெறினும் நற்கதிபெறுவது திண்ணம். பற்பல தெய்வநதிகளின் மூழ்குதல், பரிமேதமுதலிய யாகமியற்றுதல், ஏழுக்கோடி மகாமந்திரங்களையுமெண்ணுதல், ஐந்தழவினிடையதிந்து அருந்தவம் புரிஞதலாதிய பலன்களையும் எளிதின் நல்கும். மூப்புரிதூலின்றி வேதமோதின் அது பயன்படாவாறுபோல, விபூதியோடு உருத்திராக்கவடமுமின்றிச் செய்யும் நீராடல் ஓதல் ஈதல் தென்புலத்தோர்க் குதவல் சிவனைப்பூசித்தல் முதலியவை எறிதும் பயன்படாவாம். சிவையிற்றரித்து எந்நிலில்மூழ்கினும் சிவகங்கையில் மூழ்கியபலன் சித்திக்கும். ஒருவர் ஆயிரமணி

தரிக்கப்பெறின் சிவனெனவே தேவரும்வழிப்படத்தக்கவராவர் பஞ்சாக்கரவுச்சாரணத்தோடு இம்மணிகளோ அணியப்பெற்ற வர்பால் சிவபெருமான் என்றும் சாந்த்தியராயிருப்பார். அவருறையுந்தலம் முத்தித்தலமாகும். அவரைத்தரிசித்தவருந்தேவராவர். இன்னும் இவ்வருத்திராக்கவிசிட்டஞாலில்விதந்தருளிய பலன்களையளிப்பதுபல்லாமல், ஐந்துமுகமணி புணர்த்தற்குரியரல்லாத பிறமகளினைப்புணர்ந்த பாவத்தையும் போக்கும். ஏழுமுகமணி கோவதையையும் போக்கும். எட்டுமுகமணி பொற்களவு, துலாதானமுதலிய தானமேற்றல், பிறரன்னங் கவர்ந்துண்ணலாதியவற்றின் பாவத்தையும் போக்கும். ஒன்பதுமுகமணி ஆயிரம் உயிர்வதையையும் நூறுபிரமவதையையும் பூதம் பிசாசும் சுரப்பமுதலியவற்றாலாகும் விசுவினங்கோயும் போக்கிச் சித்திமுத்திகளாக் கொடுக்கும். பதினொருமுகமணி ஆயிரம் அசுவமேதபலத்தையும் நூறு வாசபேயபலத்தையும் இலகூம் கோமேதபலத்தையும் நக்கும். பன்னிருமுகமணி கோமேதபலத்தையும் அசுவமேதபலத்தையும் சுவாணாதாபலத்தையும் அளிக்கும்.

இத்தகையமணிகளுள்ளே சிகைக்கு ஏகமுகமணியும், சிரசுக்கு இரண்டுமுகம் அல்லது பதினொருமுகமணிகளும், காதுகளுக்கு ஐந்து ஏழு பத்துமுகமணிகளும், கண்டத்துக்கு எட்டி முகமணிகளும், உதரத்துக்கு நான்குமுகமணிகளும், வாகுந் துக்குப் பதின்மூன்றுமுகமணிகளும், மணிக்கட்டுகளுக்கு ஒன்பதுமுகமணிகளும், உபவீதத்திற்குப் பதினொன்றுமுகமணிகளும், மார்பிற்கு எம்முகமணிகளும் உரித்தாகும். ஆறுமுகமணி வலப்புயத்தினும், ஒன்பதுமுகமணி இடப்புயத்தினும், பதினொருமுகமணி சிகையினும், பன்னிருமுகமணிகாதுகளினும், பதினொன்றுமுகமணி சிரசினும் தரிப்பதும் உத்தமமே. ஒன்று ஐந்து பதினொன்று பதினொன்றுமுகமணிகள் தினமும் பூசித்

தற்கு மிகச்சிறத்தனவாகும். சயனத்தினும் மலசலமோசனத
தினும் புணர்ச்சியினும் கோயினும் சனஞ்செளசம் மரஞ்செள
சங்களினும் உருத்திராக்கதாரணங்கூடாத். இக்காலத்திலும்
அணித்திருத்தல் உவ்ண்டுமென ஆங்காங்குக்கூறுவது பீட
யினிவிர்த்திப் பொருட்டாகவின் சிகையினும் சாதுகளினும்
உபவீதத்தினும் எப்பொழுதுந் தரித்துக்கொள்ளலாம் இவ்வா
றன்றி நீக்கமில்லாதிருக்கும்படி கண்டத்தில் முப்பத்திரண்டு
மணியேனும் அல்லது ஒருமணியேனும் தரித்திருக்கவேண்டு
மென்பதும் விதியேயாம்.

இனிச்செபத்திற்கு விரல்களுள்ளே அங்குவட்டத்தினால்
மோக்ஷமும், தர்ச்சனியால் சத்துருநாசமும், மததிமையால்
அர்த்தசித்தியும், அனுமிகையால் சாந்தியும், கனிஷ்டையால்
நிரக்ஷணமும். மணிகளுள்ளே சங்கமணிகளால் லக்ஷவரிய
மும், படிமணிகளால் மோக்ஷமும், பதுமமணிகளால் புஷ்டி
யும் இலக்ஷமீகரமும், புத்திரதிபமணிகளால் புத்திரர் பசு தா
னியாதி அபிவிந்தியும், பவளமணிகளால் வசியமாதிகளும்,
முத்துமணிகளால் சர்வசித்தியாதிகளும், மாணிக்கமணிகளால்
உலகவசியமாதிகளும், மரசுதமணிகளால் சத்துருசபமுதலிய
வைகளும், குசங்கிரந்தியணிகளால் பாவநாசமும் வித்தியாபி
விர்த்தியும், பொன்வெள்ளிமணிகளால் காமிகன்மாதிகளும்,
மாநிருநாக்ஷரமணிகளால் வாக்குசித்தியும், இரசமணிகளால் சர்
வகாரியசித்தியும், உருத்திராக்கமணிகளால் போதமோக்ஷங்
களும் உண்டாமாகவின், இவ்வுருத்திராக்கமணிகொண்டு ஒரு
ருச்செய்க்கினும் ஒன்றுகோடியாமென நூல்களிற் கூறப்படுத
லால் உருத்திராக்கமே செபத்திற்கு எவற்றினும் சிறந்தசாதன
மென்று தெளிக.

இச்செபமாலே கொண்டு செய்க்குங்கால் நூற்றொட்டு
அல்லது எண்பத்துநான்கு முதலியவாகக் கூறப்பட்டுள்ளன.

சனக்களுள், பத்திரமசனம் முத்திரமசனம் மஹாசனம் சித்தா
 எனம் (அல்லது சிங்காசனம்) பத்யாசனம் சுவாதிகாசனம்
 வீராசனம் கோபுராசனம் சுகாசனமென்னும் நவாசனாக
 ளாம் செபத்திற்கு யோக்கியமெனப்படுதலின், இவற்றுள் திய
 ன்றதொன்றில்வநின்று, ஆபிசாரம் கிரகம் உச்சாடனமுதலிய
 வற்றின் சித்திக்குக் கருந்நமாகவும், வசியமாதியவற்றின்
 சித்திக்குச் செந்நிறமாகவும், முத்தியாதியவற்றின் சித்திக்கு
 வெண்ணிறமாகவும், உபாசனமூர்த்திகளோடு தியானித்து
 செபிக்கவேண்டும். அநோராதி உக்ஷரமூர்த்தி தியானித்தி
 னால் உடனே பாவம் ரோகமுதலியவற்றின் நாசமும், சதா
 சிராதி மிசிரமூர்த்தி தியானத்தினால் சிவகாலத்தின ப்ன
 னர்ச் சகலசித்திகளும், சாம்பசிவாதி சாந்தமூர்த்தி தியானத்
 தினால் வினாவும் தாமதமுமின்றிச் சாகதி ஞானம் முதலிய
 வைகளும் உண்டாகுமெனக்கொள்ச. இங்நூலிற் கூறியபடி
 யன்றி வசியம், வியாதி, ஆபிசாரம், துடேஷம், தனலாபம்,
 ஆகருவணம், சாந்தி, மோக்ஷம் எனப்படும் இவ்வெண்வித
 பலன்களோடாடி முறையே கிழகராஜ் யெண்டிக்குகளையும்
 நோக்கியிருந்து செபித்தலும் உண்டு. ஸ்ரையுண்டாயிற் பாவ
 மிகுமாகலின் செபமாலையில் ஸ்ரையுருமற் செபிக்கவேண்டிய
 இன்னும் விரிச்சிற் பெருகும். ஏனையவற்றையும், இஃபர
 றிய சரித்திரங்களையும் உபதேசகாண்டம் பிரமோத்தர காண்
 டம் சிவரகசியம் கடம்பவனபுராணமாதியவற்றிற்காண்க.

உருத்திராக்கவ்சிட்டகுசனம் முற்றிற்று.

திருக்கோயிற்குற்றம்.

திருக்கோயி றன்னின்மலர் சலம்விடுத லுமிழ்தல்
 திருவிளக்குச் சாயையிலிங் கச்சாயை கடத்தல்
 திருக்காலாய் வலம்வருத லோடிவலம் வருதல்
 ஒண்டொடியே சியாப்புணர்த லுற்றவரை நினைத்தல்
 மருங்காழ்நன் மாலியத்தைச் சிவன்றனைக்கோ முகையை
 வழிசுடந்த லாடையின்றி மருவுதல்கான் றுமிழ்தல்
 பெருக்கநீ றணியாலைம பெலிபட்டற்று மிடுதிதல்
 பெலிபீடங் குறுக்கிடுதல் பெருமாசந் நிதியில். க.
 எறடனே ஸபிஷச தண்டபலி பீடம்
 இவ்விக்கிறை சாயாமிதித் தேருதல்பொய்ம்பொழிதல்
 பெறிசுவே யசசிபிறர் நாரத்தை விரும்பல்
 பெரும்புனலா விருபாதங் கழுவாமை சயனம்
 தேறுபா கிலைகினறம் பலமுமிழ்த றிருடல்
 திருக்கோயி னியமத்தைச் செய்தவத்தோர் தற்கு.
 சாறணியுஞ் சடைமுடியா ராகமத்திற் சொல்லிவ்
 வாரைந்தீதா டிரண்டுகுற்ற மாகா வன்றே. ௨.

திருக்கோயிற்குற்றம் முற்றிற்று.

இவ்வாசிரிய ரருளிச்செய்தவையென மூன்று பிரதிக
 ளிற் கிடைத்த இச்செய்யுட்கள் கடம்பவன புராணக்கருந்
 தையே ஒத்திருக்கின்றன, ஆனால், பிரதிகளில் இரண்டொரு
 பாடபேதமாத்திரம் உண்டு.

திருக்கோயிற்குற்றச்சூசனம்.

இம்முப்பத்திரண்டு குற்றங்களுள்ளே சிலவற்றைக் கொள்ளாது வேறு சிலவற்றைக் கொள்ளுவதும் சிலவற்றைப் புறத்தையும் வளரும் ஒப்ப முடிந்தவென்பார் அம்முப்பத்திரண்டையும் இவ்வாசிரியர் அருணகிரிபுராணம் வலம்புரிச்சொற்களில் (கூ0) வந்து செய்யுண்முதலியவற்றில் விளக்கி, இவ்வருங்கோடலை இவ்விரசெய்யுளின் விளக்கியருளினார். ஆகவே, அத்தொகையினையே பிறவும் ஆலயத்தில் நியற்றத்தக்க தனவேயெனக் கொள்ள, ஸ்நானஞ்செய்யாமலும் ஆசனசத்தாடனும் செல்லுதலாகிய ஏனைக்குற்றங்கள் இவ்விருத்திறத்தின்கே அசுசிமுதலியவற்றடங்கும். அச்சுற்றத்தடங்கிக்கொள்ளல்வேண்டும். விரிப்பிற் பெருகும்.

இக்குற்றங்கள் அபுத்திபூர்வமாகநேரின் வேதத்திலுள்ள உருத்திரமந்திரத்தை ஆயிரமுருச்செய்க்கின் முற்றமகலும். அவ்வேதவாக்கிய மந்திரங்களை உச்சரித்தற்கு அருகரல்லாதவர் அகோரமந்திரத்தை ஆயிரமுருச் செய்க்கக்கடவர். இக்குற்றங்களைப் புத்திபூர்வமாகவேயியற்றின் தப்பாது எரிவாய் நிரயத்தில் அழுந்துவது நிண்ணம். இதற்குப் பரிகாரமுடிகிலை என்பது வேதாசிரியரானுதிகளின் துணிபாகலின், ஆலயத்திலே புண்ணியத்தை நாடிப்போய் இத்தகைய செயல்களால் பாவத்தைத் தேடிக்கோடல் முறையன்று. ஆகையால், இவற்றுள் ஒன்றையுமியற்றாது தத்தமக்கு விதித்தொறே ஒவ்வொவ்வெல்லையினின்று சுவாமிதரிசனஞ்செய்து திருவருளைப்பெற்று மீள்வதே கடமையாம். சபம்.

திருக்கோயிற்குற்றச்சூசனம் முற்றிற்று.

திருச்சிற்றம்பலம்.

மறைஞானசம்பந்தநாயனார் திருவடிவாழ்ச்சு.

பரிசோதனபத்திரம்.

பககம்.	வரி.	பிழை	திருத்தம்
கூ	உடு	ாளபஞ்சா	ரசபஞ்சா
கடு	கூஎ	றுத்தி,	றுத்தி
உக	கஅ	கதவிடை	கத்திடை
உஎ	உசு	துரை	துறை
கத	உசு	ஆடற்	ஆடல்
கூக	உஎ	ரோன்றமுதல்	ரோன்றுமுது
கூக ^ன	உடு	செய்தல்	செய்தல்

